

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Învățămîntului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultura

Anul IX, Nr. 450

Vineri 20 decembrie 1957

4 pagini 25 bani

UN DECENIU DE REALIZĂRI

Acolo unde altădată domnea întunericul

Cine a cunoscut cu ani în urmă Vișeu și a avut prilej să-l viziteze de curind, înregistrăză cu bucurie și satisfacție marile realizări dobândite în acest raion în ultimul deceniu, deosebita covârșitoare între Vișeu de azi și Vișeu de ieri.

Acolo unde altădată domnea întunericul sînt astăzi numeroase școli și instituții culturale. Pînă în ultimul câmp, pe văile și colinele îndepărtate, găsești o școală, un cămin cultural, un cor, o echipă artistică. Și toate acestea sînt roadele grijii partidului și guvernului, roadele luptei clasei muncitoare pentru o viață îmbelșugată, luminoasă.

La Borșa, la Meieci, la Dragomirești, la Vișeu de Jos s-au înălțat școli noi, luminoase și încăpătoare, cu săli de clasă spațioase, dotate cu mobilierul și utilajul necesar. Asemenea condiții asigură școlarizarea tuturor copiilor de vîrstă școlară și desfășurarea bună a procesului de învățămînt, lichidînd definitiv izvoarele neștiinței de carte.

Numărul elevilor și al cadrelor didactice a crescut simțitor în raionul Vișeu în ultimii ani. Pedagogii își perfecționează mereu pregătirea, lupfînd pentru un nivel ridicat al muncii instructiv-educative, pentru a face din elevii lor oameni de nădejde al patriei socialiste.

MAXIMILIAN BOROS

Continuă înflorire a școlii

În vremea stăpînirii burghez-moșierești regiunea Pitești — ca și întreaga țară, de altfel — se caracteriza printr-o economie înapoată și printr-o situație culturală deosebit de grea. În 1947 existau peste 250 mil analfabeți — și în această cifră nu se cuprîndeau neștiitorii de carte care depășiseră vîrstă de 55 ani și al căror număr se ridica la cîteva zeci de mii. Numai în raionul Drăgănești-Olt erau aproape 50.000 de analfabeți. Numeroase erau comunele în care numărul neștiitorilor de carte reprezenta mai mult de 50% din populație, ca să nu mai vorbim de sate ca Rudari, Lăpușata, Valea Romilor, Gura Vasilatuului, Urla etc., a căror populație era în întregime analfabetă. An de an numărul analfabeților se îngroșa, datorită faptului că 35% din copiii de vîrstă școlară rămîneau neșcolarizați. În zeci de localități din cuprinsul regiunii nu existau școli.

În perioada care a trecut de la proclamarea republicii s-au realizat și în regiunea noastră, pe temelia reformei învățămîntului, progrese însemnate în dezvoltarea învățămîntului de toate gradele.

În 1955 analfabetismul era lichidat ca fenomen de masă. În zeci de sate lipsite odinioară de școli s-au înființat unități școlare noi, dîndu-se posibilitate tuturor copiilor, din cele mai îndepărtate cătune, să urmeze școala. Numărul școlilor elementare a crescut cu 48 în acești ani.

Pentru dezvoltarea culturală a tineretului erau în regiune, înainte de reformă, 65 de gimnazii, plasate mai mult la orașe, și în care învățau numai copiii celor avuți. Astăzi funcționează în regiune 331 școli de 7 ani, în care învață aproape 28.000 de copii — în majoritate fii de muncitori și țărani muncitori. Odată cu aceasta s-au înființat școli medii noi, mai ales în raioanele cu caracter rural. În învățămîntul mediu și pedagogic învață în prezent de două ori mai mulți elevi decît înaintea reformei învățămîntului.

Pentru a da oamenilor muncii din întreprinderi și instituții posibilitatea să-și completeze studiile de cultură generală s-a creat o largă rețea a învățămîntului fără frecvență, cu secții pe lîngă toate școlile medii, și s-au înființat 11 școli medii serale pentru tineretul muncitoresc din orașe și din principalele centre muncitorești, cum sînt Colibași, Schitu-Golești, Govora, Brezoi.

Succese deosebite au fost obținute în dezvoltarea rețelei instituțiilor preșcolare, numărul acestora ajungînd la 354, ceea ce reprezintă de trei ori mai mult decît în 1947.

Pentru asigurarea bazelor materiale a învățămîntului s-au construit, din fonduri bugetare și prin autoimpunere, un număr de 161 de școli, cu aproape 400 săli de clasă, dotate cu mobilier și material didactic. S-au înălțat astfel de școli la Slatina, Ștefănești,

Stoești, Cireșu, Bărăști de Vede, Cobia etc.

Pentru pregătirea multilaterală a elevilor, pentru legarea învățămîntului de problemele construcției socialiste s-au creat cu ajutorul întreprinderilor, pe lîngă 20 de școli, ateliere dotate cu unelte și mașini.

Perspective și mai largi se deschid învățămîntului din regiunea noastră în viitor. Pedagogii noștri își tau acum, la cea de-a zecea aniversare a republicii, angajamentul de a munci neobosit pentru continua înflorire a școlii.

I. RADU

Îmbold pentru activitatea viitoare

Sînt în raionul Horezu, ca în toate raioanele și regiunile patriei, cei 10 ani care au trecut de la proclamarea republicii au fost ani de mari și însemnate înfăptuiri. Asemenea înfăptuiri s-au simțit din plin și de tîrîmii școlii.

Numărul instituțiilor preșcolare și școlare a crescut cu 15 unități noi.

Au fost construite, prin posibilități locuiale și prin autoimpunere, 12 noi localități cu numeroase săli de clasă. În prezent se construiesc școli noi în încă 10 sate, iar în următorii 2-3 ani vor mai fi puse la dispoziția copiilor noștri încă 60 săli de clasă. În majoritatea satelor raionului au fost amenajate săli de festivități și săli necesare bibliotecilor.

An de an școlile raionului nostru își îmbogățesc utilajul, materialul didactic, înlesnind astfel însușirea de către elevi a cunoștințelor și deprinderilor. Valorile materialelor didactice primite de școlile din raion depășește suma de 200.000 lei anual.

În 1947-1948 în școlile raionului nostru erau înscrși în clasele I-VII 4800 de elevi. În anul acesta sînt cuprinși în aceste clase aproape 8000 de elevi. Pentru a se asigura cuprinderea în școală a tuturor copiilor de vîrstă școlară, în anul acesta s-au înființat încă două unități școlare noi pentru cătunele de rudari Atirnați și Săliștea. Astfel, cel 50 de copii de rudari care rămîneau an de an neșcolarizați au acum toate condițiile să învețe la școală.

În anul școlar 1947/1948 în școlile raionului Horezu își desfășurau activitatea doar 197 cadre didactice, dintre care aproape 60 la sută nu aveau studiile corespunzătoare funcției ce o dețineau. În acest an școlar, în unitățile noastre de învățămînt își desfășoară activitatea 390 de cadre didactice, dintre care marea majoritate au studii superioare, iar o parte sînt în curs de calificare, urmînd cursurile fără frecvență.

Realizările obținute în raionul nostru în cei zece ani care au trecut de la proclamarea Republicii Populare Romine constituie pentru noi un puternic îmbold în activitatea viitoare.

ION DIACONESCU

Noi înfăptuiri

Învățătorii și profesorii din orașul Lupeni întîmpină cea de-a 10-a aniversare a proclamării Republicii Populare Romine cu noi realizări. La școala de 7 ani nr. 2, bunăoară, s-a organizat o expoziție cu cele mai bune lucrări literare, de matematică, de desen și de lucru manual ale elevilor, executate de aceștia în cercurile de specialitate și în ateliere.

Pionierii de la școala medie au prezentat la stația locală de radio un frumos și variat program artistic. La rîndul lor, pedagogii acestei școli au intensificat schimbul de experiență pe calea asistențelor la lecții, dau consultații pentru a preveni rămînera în urmă la învățătură, organizează meditații. Au avut loc adunări ale elevilor, ale profesorilor, ale diriginților și ale părinților pentru analizarea situației la învățătură pe primul trimestru. În aceste adunări s-au luat măsuri menite să îmbunătățească munca școlii în trimestrul al II-lea.

E. TETILEANU

Decada culturii naționalităților conlocuitoare Mi-e dragă țara în care m-am născut

Îmi amintesc cîteva versuri din poezia „Răspunsul meu”, a scriitorului german din țara noastră Franz Johannes Bulhard:

Sînt întrebare adesea de-un timp încoace
De-s mulțumit aici, și fericit
Prieten, vouă eu vă voi răspunde
Privindu-vă în ochi, neabătut:
O viață mai frumoasă nu știu unde!

Mi-e dragă țara-n care m-am născut.

Un răspuns firesc, o poziție reală, corespunzătoare zilelor noastre. Manifestări de dragoste înălțătoare a oamenilor muncii — de orice naționalitate ar fi fost ei — pentru patria comună și pentru prietenii și în trecut. Pămîntul patriei noastre a fost udat din belșug cu singele răzvrătiților Horia și Doza, Nagy Budai Antal și Avram Iancu, asupritorii au persecutat deopotrivă pe Alexandru Săbău, pe Ștefan Erno sau pe Hristo Boteu, au serbuit și au torturat cu aceeași cruzime pe Iuliu Pintiile și pe Iozsa Bella.

Recitesc versurile poetului german. În ele se înfăptuiește nu numai gîndurile lui proprii, ci și gîndurile tuturor naționalităților conlocuitoare din țara noastră.

Astăzi, România este cunoscută în întreaga lume nu ca țara moșierilor și a analfabetismului, ci ca o țară în care cultura națională crește neîntrerupt, pe baza dezvoltării culturii tuturor locuitorilor ei.

Deceni de-a rîndul locuitorii români și unguri din Transilvania au fost ațîțați unul împotriva altora de către stăpînirea burghez-moșierească. Astăzi, ei trăiesc și muncesc laolaltă, într-un spirit de înfrățită prietenie, pentru înălțarea patriei comune. Copiii și tinerii români și maghiari organizează adesea împreună concursuri sportive, concursuri în care dovedesc aceeași sete de cunoștințe, aceeași dorință înălțătoare de a deveni oameni de ispravă, în stare să contribuie din plin la înflorirea republicii noastre populare.

Unghi prin scopurile pe care le urmăresc, înfrății de viață nouă pe care o construiesc laolaltă, învățătorii și profesorii lor — fie că sînt români sau maghiari — muncesc împreună pentru dezvoltarea neîntreruptă a învățămîntului nostru, pentru o școală nouă, înaintată.

Secole în șir populația turcă și tătară din țara noastră a fost prală analfabetismului. La 100 de oameni 80 erau neștiutori de carte. Mai ales femeile nu șiau să citească și să scrie: hogii nu le îngăduiau nici să dea țeregeaua la o parie de pe faț. În puținele școli confessionale rare existau, elevii erau dăscăliți mai mult de preoți, care îi învățau doar preceptele religioase.

Azi, în satele cu populație tătară și turcă au luat lîngă peste 100 de școli în care mul de elevi își însușesc temeinice cunoștințe științifice. Anul trecut numai în regiunea Constanța au funcționat 65 de școli elementare, 3 școli de 7 ani și o școală medie. În cadrul Facultății de filologie a Universității „C. I. Parhon” s-a creat specialitatea „limbile și literaturile turcă și tătară”.

Mulți oameni ai muncii cehi și slovaci din țara noastră s-au stabilit, cu multe decenii în urmă, în Banat și în regiunea Oradea. Au venit aici crezînd că vor găsi condiții mai bune de viață. Însă celilor le-au trebuit trei decenii de a așezare și pînă cînd și-au durat primele școli învățătorii acestor școli n-aveau nici un fel de pregătire pedagogică. Controlul și exercitiul armat și biserică. La rîndul lor, slovacii au purtat procese juridice timp de 35 de ani pînă și-au cîștigat dreptul la învățătură. Școala.

GH. FLEANCU

(Continuare în pag. 4)

Credincioși invincibilei învățături marxist-leniniste

La începutul acestei săptămîni a avut loc în sala Floresca adunarea activului de partid din orașul și regiunea București. Cu acest prilej, Iovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, prim secretar al C.C. al P.M.R., a făcut o amplă expunere cu privire la recențele Consfăturii de la Moscova ale reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești. Pentru întregul nostru popor unirea expunerii reprezintă un vast program de luptă pentru continuarea ridicării a nivelului muncii ideologice, pentru apărarea purității științei marxist-leniniste.

Tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej apreciază Consfăturile de la Moscova ale reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești drept un eveniment de importanță excepțională în istoria mișcării comuniste și muncitorești mondiale. Declarația Consfăturii reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești din țările socialiste și „Manifestul păcii” elaborate de Consfătură mai largă a reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești sînt documente de o uriașă valoare teoretică și practică.

Mersul întregii dezvoltări mondiale este determinat de desfășurarea și rezultatele întrecerii între sistemul socialist și cel capitalist. Marile succese obținute de Uniunea Sovietică în dezvoltarea științei și tehnicii arată în chipul cel mai convingător că această întrecere se desfășoară favorabil socialismului. Pînă și cercurile conducătoare americane sînt nevoite astăzi să recunoască rămînera în urmă a S.U.A. într-un șir de domenii lașă de Uniunea Sovietică. Capitalismul se află sub semnul declinului și al escușării crizei sale generale. Socialismul, dimpotrivă, crește și se înfășurează, demonstrînd că lui îi aparține viitorul.

Lașărul țărilor socialiste, puternic și unit, reprezintă cel mai sigur reazim al păcii și securității popoarelor. Alături de țările socialiste luptă pentru cauza păcii și securității s-au smuls din lanțurile colonialismului și cele care desfășoară în prezent lupta pentru a se elibera din cătușele colonialismului. Mișcarea de masă a popoarelor pentru pace crește și se dezvoltă pretutindeni.

Partidale comuniste și muncitorești consideră lupta pentru pace drept sarcina lor primordială. Partidul Muncitoresc Român apreciază că cea mai însemnată condiție a succesului în lupta pentru pace și socialism este constituirea înfăptuiri unității și colaborării frățești între țările socialiste, între partidele comuniste și muncitorești.

Principiul fundamental al relațiilor între partidele comuniste și muncitorești este internaționalismul proletar. Partidul nostru, care și-a adus și își va aduce întotdeauna contribuția la înălțarea unității și solidarității mișcării comuniste internaționale, consideră că înălțarea acestei unități impune, în primul rînd, înălțarea coeziunii ideologice pe baza învățării marxist-leniniste. În acest sens tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej subliniază marea însemnată pe care o au tezele din declarația Consfăturii reprezentanților partidelor frățești din țările socialiste cu privire la intensificarea educării marxist-leniniste a maselor, la înălțarea luptei împotriva ideologiei burgheze.

Partidale comuniste și muncitorești, combătînd dogmatismul, consideră că în aceluia condiții pericolul il constituie revizionismul. Revizionismul — stimulul și alimentul de la cercurile reacționare imperialiste — și-au intensificat atacurile împotriva marxism-leninismului. Sub pretextul „perdurării” lui, al „învechirii” lui, ei preconizează renunțarea la tezele fundamentale ale marxismului, la conștința lui revoluționară. Critica făcută revizionismului de Consfătură de la Moscova reprezintă o uriașă contribuție la lupta pentru apărarea purității nemuritoare învățării marxist-leniniste.

Partidul Muncitoresc Român, în frunte cu Comitetul său Central, aprobă și își însușește întru totul documentele Consfăturii de la Moscova și va face totul pentru înfăptuirea lor.

Pentru slujitorii școlii au o valoare de direcție cuvintele tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej care arată că „necesitățile dezvoltării construcției socialiste în țara noastră precum și lupta dintre capitalism și socialism pe arena internațională cer de la școlile noastre să acorde o atenție centrală ridicării conștinței și nivelului activității ideologice”. Îndreptîndu-se în direcția în concentrarea și în viitor a atenției în direcția intensificării educației patriotice și internaționaliste a poporului constituie pentru pedagogii sarcini de cea mai mare actualitate.

Studiind și însușindu-și marea bogăție de idei cuprinsă în documentele Consfăturii de la Moscova ale reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești și în expunerea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej, cadrele didactice vor putea contribui cu mai bune rezultate la marea operă de construire a socialismului și apărare a păcii.

„Eu, tînr pionier al Republicii Populare Romine, mă gîndesc...”

Organizațiile de tineret factor activ de educare patriotică a elevilor

Pe calea zărilor, a emisiunilor radio sau a altor mijloace afirmăm zilnic știri îmbucurătoare, care ne umplu de mîndrie, despre realizările cutărei întreprinderi, gospodării agricole sau instituții în cîntea celei de a 10-a aniversare a Republicii Populare Romine. Citind sau ascultînd aceste știri te gîndești fără voie la muncitorii aplecați asupra strungului, la colectivizatul frunțat, la inginerul ce proiectează noi construcții, la cercetătorul care lucrează în laborator sau la pedagogul ce-și ține lecția în clasă.

Mulți din aceștia sînt încă tineri care nu de mult mai ascultau atenți, în băncile școlilor, explicațiile profesorilor și învățau, în organizația de pionieri sau U.T.M., ce este patria, cum trebuie s-o iubească, cum să contribuie la înflorirea ei, la făurirea unei vieți ferice pentru oamenii muncii. Inima fiecărui învățător, profesor, instructor de pionieri sau activist U.T.M. se umple de mîndrie pentru cei care, educați de ei, au devenit astăzi oameni de nădejde, așa cum au dorit, așa cum au urmat prin munca neobosită, însușirea de științe înalte puse în fața educatorilor de către partid.

Ar fi greu să evaluăm în procentaje depășirile realizate în munca educativă, deși depășiri sînt și aici. Le vedem în fiecare generație de tineri care, de cum termină învățătura, pășesc cu fermitate pe drumul spre care i-au îndrumat școala și organizația.

Cei 10 ani care au trecut de la proclamarea Republicii Populare Romine constituie un lant întreg de realizări și în domeniul educării copiilor și tineretului școlar. Ele au fost posibile datorită măsurilor inițiate și înfăptuite de către partid.

Este suficient să amintim numai cîteva dintre ele: reforma învățămîntului, realizată în 1948, care a dat pedagogilor posibilitatea să folosească experiența școlii celei mai înaintate, a școlii sovietice; unificarea, în martie 1949, a organizațiilor de tineret într-o organizație unică, Uniunea Tineretului Muncitor; crearea, numai la o lună după aceea, eveniment, a organizației celor mai tineri luptători pentru cauza partidului — organizația pionierilor.

Organizația pionierilor, care la început număra numai cîteva sute de membri, cuprînde astăzi majoritatea covârșitoare a școlărilor de 9-14 ani. Uniunea Tineretului Muncitor, care la partidul i-a încredințat sarcina de onoare de a îndruma activitatea unităților și detașamentelor de pionieri, se mîndrește pe bună dreptate cu realizările pionierilor, ajutoare prețioase ale școlii în lupta pentru însușirea temeinică a cunoștințelor, pentru formarea trăsăturilor de caracter proprii oamenilor care au de realizat sarcina construirii socialismului în patria noastră.

Ar fi greu de evaluat influența uriașă pe care a avut-o asupra copiilor organizația lor de pionieri. Mulți învățători, profesori, părinți vorbesc în termeni elogiosi despre activitatea organizației de pionieri, despre schimbările care au intervenit în viața copiilor odată cu primirea lor în organizație. Deși tînră, organizația de pionieri din țara noastră are de pe acum eroii săi, cu care se mîndrește — pionierii cunoscuți de toți, care au salvat bunuri ale poporului, care au preîntîmpinat accidente, au ajutat organele statului la prinderea unor răufăcători. Calitățile pe care le dezvoltă la pionierii noștri școala și

organizația sînt mugurii care, cultivate cu grijă, vor forma trăsăturile de caracter ale omului de mine, ce se va dedica în întregime construirii unei vieți ferice.

Pionierii din patria noastră întîmpină cea de-a 10-a aniversare a R.P.R. plini de recunoștință față de partid, pentru viața luminoasă pe care le-a făcut-o. Republica le-a dat mie de școli noi, sute de tabere așezate în cele mai frumoase colțuri ale patriei, palate și case ale pionierilor, posibilități nelimitate, perspective cu n-au avut niciodată copiii în trecut.

Datorită de cinste a fiecărui educator este de a sădi în inimile copiilor dragostea nemărginită față de patrie. Să le povestim despre viața plină de suferințe a copiilor din trecut, despre unciul bătut și înșosit de patron, despre soarta a sute de mie de copii lipsiți de școală, lipsiți de perspectivă, mențiți să îngroșe rîndurile somerilor. Să le povestim despre oamenii care au jertfit tot ce aveau mai scump — libertatea, viața — pentru a le crea copiilor o viață fericită, viața pe care o trăiesc astăzi. Copiii trebuie să știe cu datoresc tot ce s-a realizat pentru ei, să cunoască faptele de eroism ale ostașilor sovietici care ne-au eliberat patria, faptele de eroism ale sutelor de mii oameni ai muncii care, conduși de partid, au alungat pentru totdeauna monarhia, au proclamat republica și luptă pentru înflorirea ei.

Ajutînd copiii să înțeleagă toate acestea putem face ca ei să prețuiască și mai mult anii fericiți al copilăriei, într-o țară unde sînt inconjurări de dragoste nemărginită a partidului și a întregului popor.

ALEXANDRU KOVACI
activist al C.C. al U.T.M.

Înaintea orei de zoologie, la școala nr. 21 din București cu limba de predare germană

UN DECENIU DE REALIZĂRI

Perfecționarea cadrelor didactice în anii puterii populare

Reforma învățământului din 1948, care „marchează hotărârea din partea noastră de a pune pe picioare școala nouă a regimului de democrație populară” și care a așezat întreg procesul instructiv-educativ pe baze științifice, a ridicat în fața Ministerului Învățământului importanta problemă a reeducării cadrelor didactice în spiritul ideologiei proletariului. Din inițiativa și cu sprijinul partidului, Ministerul Învățământului a organizat în acest scop, începând din 1948, cursuri de îndrumare a cadrelor didactice.

În primul an s-au ținut cursuri de îndrumare cu o durată de două luni, care au cuprins, la centrele din București și Predeal, 3877 cadre didactice. Aici s-au pregătit lectorii și personalul de conducere necesar organizării cursurilor elementare care au funcționat în toate regiunile de județ, cuprinzând 80.000 de învățători și profesori — aproape întregul număr al cadrelor didactice din țară. În acest fel, înfăptuirea reformei învățământului din 1948 s-a putut sprijini pe cadre didactice cu oarecare pregătire, capabile să asigure un conținut nou procesului instructiv-educativ.

Față de cerințele mereu crescânde ale dezvoltării învățământului nostru, cursurile de îndrumare în această formă au devenit însă în curând nesatisfăcătoare. Începând din 1950 a fost necesară trecerea la o nouă etapă de activitate, având drept obiectiv principal pregătirea profesională a pedagogilor. S-au organizat cursuri de îndrumare profesională centrale și regionale.

Pe baza Hotărârii partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice s-au luat o serie de măsuri care au dus la obținerea unor noi realizări în acțiunea de perfecționare a cadrelor didactice. A fost înființat un institut de perfecționare a cadrelor didactice care avea sarcina de a îndruma întreaga muncă de perfecționare. În cadrul institutului au fost organizate cursuri cu o durată de 3-4 luni pentru pregătirea metodicilor care au desfășurat apoi o largă activitate de îndrumare metodică a pedagogilor în întreaga țară.

Ridicarea calificării cadrelor didactice devenind una din principalele sarcini ale învățământului, s-au organizat în diferite centre din țară cursuri pentru ridicarea pregătirii ideologice și profesionale a unuia dintre cele peste 5000 de cadre didactice de la clasele V-VII, care încă nu aveau calificarea corespunzătoare. Această grijă s-a arătat și pentru pedagogii de la școlile cu limbi de predare ale naționalităților conlocuitoare, organizându-se cursuri la care, pe lângă cunoașterea diferitelor probleme de pedagogie și metodică, s-a pus un accent deosebit pe aprofundarea cunoștințelor privind limba maternă. De asemenea, au fost înființate pe lângă toate secțiile de învățământ regional cabinetele pedagogice și s-au organizat cercuri pedagogice

pe clase și pe specialități, în care au fost cuprinse cadrele didactice din fiecare școală.

Toate acestea au contribuit mult la îmbunătățirea activității școlilor.

Totuși, în această muncă persistau o serie de lipsuri. Astfel, acțiunea de perfecționare nu era suficient delimitată de acțiunea de calificare. Nu era reglementată obligativitatea de a urma cursurile. Nu erau precizate conținutul și formele activității metodice. Nu se închegaseră într-un sistem unitar toate formele de perfecționare a cadrelor didactice. Pentru înlăturarea acestor lipsuri și pentru îmbunătățirea continuă a muncii cadrelor didactice potrivit Hotărârii din Iulie 1954 privind ridicarea calificării, perfecționarea și asigurarea stabilității cadrelor didactice în învățământul elementar și mediu, s-a instituit, cu începere din anul 1954, sistemul de stat pentru perfecționarea cadrelor didactice. Aceasta a însemnat o cotitură în munca de perfecționare. Hotărârea a precizat că munca de perfecționare trebuie să cuprindă într-un sistem încheiat toate formele de activitate: cursuri, activitatea metodică în școală și în raion, conferințe, conferințe, studii individuale. Institutul de perfecționare din București s-a transformat în institut central și s-au înființat încă patru institute interregionale — la Cluj, Iași, Timișoara și București.

În lumina sarcinilor celui de-al II-lea Congres al P.M.R., Ministerul Învățământului s-a preocupat să asigure creșterea gradului de pregătire ideologică, pedagogică și de specialitate a cadrelor didactice. În 1956 s-a înființat în minister un serviciu pentru coordonarea întregii activități în acest domeniu. Sarcinile și atribuțiile organelor de perfecționare au fost reglementate prin regulamente. S-a alcătuit un plan de învățământ pentru cursurile de un an, plan care dă o mare atenție pregătirii practice a pedagogilor.

Munca institutelor interregionale de perfecționare a cadrelor didactice se îmbunătățește din an în an. Ministerul Învățământului și Culturii se preocupă îndeaproape de încadrarea acestor institute cu personal corespunzător, în stare să asigure un conținut just lecțiilor și muncii în seminarii. Lucrările practice se desfășoară în condiții din ce în ce mai bune, în laboratoare bine utilate, în ateliere, pe loturi experimentale etc.

Sistemul de stat pentru perfecționarea cadrelor didactice a contribuit la ridicarea nivelului ideologic, politic și profesional al cadrelor didactice, ceea ce a determinat o îmbunătățire reală a calității învățământului. Dar munca de perfecționare va trebui ea însăși perfecționată în viitor, așa încât să atragă și să cointerețeze într-o măsură și mai mare cadrele didactice. Aceasta este în prezent una din sarcinile principale pe care și le-a propus spre rezolvare Ministerul Învățământului și Culturii.

Prof. CORNELIA TEODORESCU

Ora de vorbire la școala specială de surdomuși din București

Progrese în domeniul învățământului special

Multe și frumoase sînt realizările cu care oamenii muncii din patria noastră împlinesc cea de-a 10-a aniversare a Republicii Populare Române. Nu există domenii de activitate — chiar și mai puțin însemnate în aparență — pentru care acești zece ani să nu fi fost ani de adevărate și mari împliniri.

Asemenia împliniri au fost dobândite și în domeniul învățământului special, organizat cu scopul de a asigura instruirea și educarea sistematică a copiilor care, din cauza unor deficiențe în dezvoltarea lor fizică sau intelectuală, din cauza tulburării activității normale a anumitor analizatori, nu pot face față programelor de învățământ din școlile obișnuite.

În timpul regimului burgeoisocietății, cînd țara noastră era mult înapoiată economic, cînd analfabetismul era un fenomen curent, iar masa mare a oamenilor muncii îndura mizeria, problema școlarizării și generarea în instituții de stat și a pregătirii copiilor deficienți pentru o muncă accesibilă păterilor lor nici nu se putea pune. Clasele exploatare aliate la conducerea țării nu erau interesate în rezolvarea unei asemenea probleme. Pe atunci, din rîndurile copiilor și tinerilor deficienți, lipsii de sprijin material și de cunoștințe se recruta un mare număr de delincvenți minori, prostițuți, cerșetori. Mulți erau exploatați în mod crîncen pe pămînturile chiburilor și boilerilor, mulți se sinucideau.

Cele cîteva instituții cu caracter special existente pe vremea aceea, care cuprîndeau un număr foarte mic de tineri deficienți, erau organizate mai mult cu scop filantropic, dar lipsite de sprijin material. În anul 1944, de pildă, funcționau doar șapte unități speciale pentru copii cu deficiențe.

După instaurarea puterii populare, o dată cu avîntul general al învățământului, a început să se dezvolte pe o linie nouă și învățământul special.

Dacă în anul școlar 1950/51 numărul școlilor speciale ajunsesse la 14 unități, în care erau cuprinși 1108 copii deficienți, în anul școlar 1956/57 numărul unităților crescuse la 25 cu 3443 elevi.

Paralel cu creșterea numărului școlilor speciale și al elevilor lor, a crescut și numărul cadrelor didactice

care activează în acest sector al învățământului. Astfel, de la 104 cadre didactice care lucrau în școlile speciale în 1950/51, numărul acestora a crescut acum la 850.

În ultimii ani învățământul special a căpătat o organizare precisă. El cuprinde instituții atât pentru copiii preșcolari cit și pentru cei școlari. După felul deficiențelor, funcționează mai multe tipuri de școli speciale: pentru orbi, pentru ambliopi (cu resturi de vedere), pentru surdo-muși, pentru hipocenzili (cu resturi de auz), precum și școli ajustate pentru copii intinziți mental.

Odată cu dezvoltarea rețelei de școli speciale a crescut și calitatea învățământului special. Au fost elaborate planuri de învățământ pentru toate tipurile de școli speciale și s-a trecut la elaborarea programelor și manualelor speciale originale necesare acestor școli. Pentru ridicarea calității și măiestriei pedagogice a profesorilor care lucrează cu deficienți s-au organizat în ultimii ani cursuri de perfecționare și alte forme de îndrumare de specialitate. În rîndul profesorilor din școlile speciale se întîlnesc multe cadre didactice cu dragoste pentru copiii deficienți și care manifestă un interes deosebit pentru educarea lor.

Problemele de defectologie au trezit un viu interes și în rîndurile unor oameni de știință din țara noastră, care au întreprins studii și cercetări în această direcție. Au fost făcute chiar și unele inovații originale, care se află în curs de experimentare, cum sînt ochelarii foto-sensibili sau un nou sistem de scriere în relief pentru orbi.

Succesele obținute în învățământul special într-un timp relativ scurt ne îndreptătesc să afirmăm că defectologia din țara noastră se află pe un drum de dezvoltare. Ea are la bază învățătura pavloviștă despre activitatea nervoasă superioară, care explică motivele obiective ce determină deficiențele senzoriale-fizice și intelectuale și care ne arată posibilitățile de compensare, diminuare sau chiar înlăturare a acestor deficiențe.

Mai sînt în acest domeniu probleme care trebuie să capete în viitor o soluționare corespunzătoare. Ele sînt: vor găsi însă, fără îndoială, această soluționare deoarece statul nostru de democrație populară creează toate condițiile necesare dezvoltării activității și în acest domeniu, ca și în toate celelalte domenii ale vieții noastre economice și culturale.

G. RADU și K. BINDIU

Celor mai mici

Cluj, strada Karl Marx. Curtea grădiniței de copii nr. 11 răsună de glasuri bufoare. Prînși în cerc, copiii se joacă. Bucurîndu-se de timpuri capricioase al lui decembrie, care le-a dăruit o zi frumoasă, micuții zburdă și bat din palme. Apoi încep să cînte. Fiecare în limba lui. Căci în această grădiniță din Cluj funcționează trei secții — romînă, maghiară și germană.

„După programul din cadrul activităților obligatorii — ne spune tovarășa Otilia Torcător, directoarea grădiniței — program care se desfășoară separat în limbile romînă, maghiară și germană — cei 200 de copii din toate grupele iau parte împreună la diferite jocuri, plimbări și sezoari, participă la spectacolele teatrului de păpuși etc.

Tovarășă Irina Pop-Petraș, inspectoare pentru învățămîntul preșcolar la secția de învățămînt și cultură a regiunii Cluj, care ne însoțește, constată cu mulțumire că îndrumările date instituțiilor preșcolare își găsesc aici o frumoasă aplicare.

„Vizităm împreună grădinița de copii din strada Karl Marx. Cele patru săli ale ei strălucesc de curățenie ca un pahar. Încăperea pe parchet pe jos, așezat de curînd cu sprijinul părinților.

Plecînd, o rugăm pe inspectoare să ne vorbească despre petrecerile petrecute în acest deceniu în învățămîntul preșcolar din regiunea Cluj.

— Acum zece ani — ne spune ea — în regiunea noastră existau 165 de unități preșcolare, cu 270 de educatoare și cu aproape 6000 de copii. An de an, rețeaua aceasta s-a dezvoltat. Astăzi funcționează în regiunea 545 de unități, cu aproape 900 de educatoare și peste 23.000 de copii romîni, maghiari și germani.

În anii aceștia s-au ridicat și s-au amenajat noi localuri pentru grădinițe. Unitățile preșcolare au fost înzestrate cu mobilier, jucării, material didactic. Un asemenea local modern s-a amenajat, de pildă, pe lângă uzinele „Industria sîrmei” din Gimpu Turzii, altul pe lângă uzinele sociale din Ocna Mureșului. Un frumos local au construit pentru grădinița din comuna Ior, prin autoîmpunere, jăranii muncitori din Cuzăplac, raionul Huedin, iar altul local asemănător i se pune în prezent la dispoziție în comuna Tritei-Colonie din raionul Turda. Au fost amenajate localuri noi pentru grădinițe în orașul Gherla, la gospodăriile agricole de stat Crasna și Lechința, la gospodăria agricolă din Iermit etc. Unitățile preșcolare din Jibou, Aiud, Turda au fost înzestrate cu mobilier în valoare de peste 18.000 lei. Anul acesta, statul popular Huedin investise 35.000 lei pentru mobilarea grădinițelor de copii și 2000 de lei pentru jucării, iar statul popular Cluj a alocat în același scop 25.000 lei.

Tovarășă inspectoare ne vorbește apoi despre metodicile care vin mult în ajutorul educatoarelor, despre rezultatele bune ale educatoarelor fruntașe — și sunt puține dintre acestea — despre succesele în pregătirea copiilor în vederea intrării în școala elementară. Sînt, toate, succese obținute după o experiență de un deceniu de activitate.

De un deceniu rodnic, care a încheput odată cu proclamarea republicii noastre dragi.

I. TEODORU

MIRCEA SCRIPCA
Cluj

De la Ministerul Învățămîntului și Culturii

EXAMENŢE

fără frecvență pe lângă școlile pedagogice

Pregătirea învățătorilor și educatoarelor în R.P.R. se face în școlile pedagogice și institutele pedagogice de învățatori, numai prin cursuri cu frecvență regulată. În anii anteriori, în cadrul școlilor pedagogice s-a organizat calificarea unui însemnat număr de învățători necesari acoperirii posturilor create în vederea școlarizării tuturor copiilor de vîrstă școlară și prin examene fără frecvență. Pentru lichidarea unor situații existente în învățămîntul elementar și preșcolar și în vederea terminării calificării unor învățători și educatoare care predau de mai mulți ani în învățămînt și care nu au terminat complet școala pedagogică, se organizează următoarele examene fără frecvență în cadrul școlilor pedagogice, pentru următoarele categorii de candidați:

I. LA ȘCOLILE PEDAGOGICE DE ÎNVĂȚĂTORI se pot prezenta la examenele fără frecvență în anul școlar 1957/1958:

a) Învățătorii, instructorii superiori de pionieri salariați, activiștii secțiilor de școl și pionieri de la comitetele U.T.M. care în anul școlar 1956/1957 au promovat anul III sau au rămas corigenți la 1—2 materii în cadrul examenelor fără frecvență, dacă și în acest an școlar funcționează ca învățători la clasele I—IV elementare, ca instructori de pionieri salariați sau ca activiști ai secțiilor de școl și pionieri.

b) Învățătorii și instructorii superiori de pionieri salariați care au fost recrutați pentru satisfacerea serviciului militar, fiind absolvenți a trei ani de școală pedagogică sau fiind elevi în anul IV, iar după terminarea stagiului militar au intrat în învățămînt și predau și în acest an școlar la clasele I—IV sau sînt încadrați ca instructori superiori de pionieri salariați, pot să se înscrie în anul IV la cursurile fără frecvență.

c) Învățătorii care au fost exmatriculați din școlile pedagogice la sfîrșitul anului IV pe baza ordinului nr. 14222/952 și care ulterior au fost încadrați ca suplینtiori în învățămînt, întrucît li s-a schimbat situația, pot să se înscrie în anul IV la cursurile fără frecvență ale școlilor pedagogice dacă funcționează și în acest an școlar ca învățători la clasele I—IV.

d) Învățătorii care au reușit la examenul de capacitate pentru învățămîntul din anul 1945 (centrele București, Focșani și Cluj) și nu au la bază o școală medie înmatriculată și înscrisi în anii I, II, III sau IV la școala pedagogică numai dacă au funcționat fără întrerupere în învățămînt la clasele I—IV. Inscriserile la examenele fără frecvență ale învățătorilor care intră în această categorie se fac numai pe bază de tabel nominal aprobat de către Ministerul Învățămîntului și Culturii.

Învățătorii din toate categoriile de mai sus vor da examenul după programa școlii pedagogice de 4 ani.

Intrucît nu există nici o formă de calificare a învățătorilor prin examene de diferență, nu se aprobă sub nici o formă prezentarea la aceste examene, chiar dacă funcționează în învățămînt.

II. LA ȘCOLILE PEDAGOGICE DE EDUCATOARE se pot prezenta la examenele fără frecvență în anul școlar 1957/1958:

a) Educatoarele care în anul școlar 1956/1957 au promovat anul III sau au rămas corigenți la 1—2 materii în cadrul examenelor fără frecvență, dacă și în acest an școlar funcționează ca educatoare în învățămîntul preșcolar.

b) Educatoarele care în anul școlar 1956/1957 au fost înscrise conform ordinului nr. 2508/1956, au promovat anul I, II, sau III sau au rămas corigenți la 1—2 materii, dacă și în acest an școlar funcționează ca educatoare în învățămîntul preșcolar.

c) Educatoarele absolvente ale cursului special de un an care au la bază minimum 6 clase ale fostelor școli de grad secundar sau 2 ani de școală medie (după reforma învățămîntului) se mai pot prezenta numai în acest an școlar direct la examenul de stat al școlilor pedagogice de educatoare.

d) Educatoarele absolvente ale liceului teoretic sau ale unor școli similare, cu sau fără diplomă de maturitate, bacheloret sau diplomă de absolvire (certificat de absolvire pentru seriile 1949—1953), care au mai puțin de 5 ani vechime în învățămîntul preșcolar mai pot da în acest an școlar un examen de diferență pentru școala pedagogică de educatoare la pedagogie, psihologie, metodică și practica pedagogică și se pot prezenta apoi la examenul de stat al școlii pedagogice de educatoare dacă funcționează și în momentul de față în învățămîntul preșcolar ca educatoare.

e) Educatoarele care sînt absolvente ale cursului special de 1 an și care au la bază șapte clase elementare sau o școală echivalentă se mai pot înscrie numai în acest an școlar în anul I la școala pedagogică de educatoare numai dacă funcționează în învățămîntul preșcolar ca educatoare.

f) Educatoarele care au fost exmatriculați din școlile pedagogice la sfîrșitul anului IV pe baza ordinului nr. 14222/952 și care ulterior au fost încadrate ca educatoare suplinoare intrucît li s-a schimbat situația pot să se înscrie în anul IV la cursurile fără frecvență ale școlii pedagogice dacă funcționează în învățămîntul preșcolar ca educatoare.

g) Nu vor fi înscrisi la cursurile fără frecvență ale școlii pedagogice de învățători și educatoare candidații care la ultima clasă de școală pedagogică pentru care au dat examene au rămas repelenți.

Inscriserile în învățămîntul pedagogic fără frecvență se fac prin secțiile de învățămînt și cultură raionale (orășenești), pe baza cererilor înaintate de candidați pînă la 24 decembrie 1957 pentru educatoare și pînă la 10 ianuarie 1958 pentru învățători. Cererile, care vor avea avizul secțiilor de învățămînt și cultură raionale sau orășenești (pentru instructorii superiori de pionieri vor avea mai întîi avizul comitetelor raionale U.T.M. și apoi al secțiilor de învățămînt și cultură raionale sau regionale), vor fi înaintate, împreună cu celele de studii, de funcționare și celelalte acte care justifică dreptul de prezentare la examene, secțiilor de învățămînt și cultură regională (orașul București) pînă la 27 decembrie 1957 pentru educatoare și pînă la 15 ianuarie 1958 pentru învățători.

Avizul pentru înscriere la examene va fi dat acelor candidați care pe baza activității și a rezultatelor obținute de ei în munca instructiv-educativă merită să devină învățători (educatoare).

Examenele fără frecvență din cadrul școlilor pedagogice se vor organiza în următoarele centre:

— școala pedagogică de învățători din anul 1945 (centrele București, Focșani și Cluj) și nu au la bază o școală medie înmatriculată și înscrisi în anii I, II, III sau IV la școala pedagogică numai dacă au funcționat fără întrerupere în învățămînt la clasele I—IV. Inscriserile la examenele fără frecvență ale învățătorilor care intră în această categorie se fac numai pe bază de tabel nominal aprobat de către Ministerul Învățămîntului și Culturii.

— școala pedagogică de învățători din Cluj, str. Babeu nr. 25 (se vor prezenta candidații din regiunile Baia Mare, Oradea, Timișoara, Hunedoara, Cluj, Stălin și din Regiunea Autonomă Maghiară);

— școala pedagogică de învățători din Iași, str. Mohănescu nr. 3 (se vor prezenta candidații din regiunile Suceava, Bacău, Iași și Galați);

— școala pedagogică de învățători cu limba de predare maghiară din Odorhei, Piața Libertății nr. 23 (se vor prezenta candidații din toată țara care au ca limbă maternă limba maghiară).

— școala pedagogică de educatoare din București, str. Mendeleev nr. 27, raionul I. V. Stalin (se vor prezenta candidații din regiunile București, Ploiești, Pitești, Constanța, Craiova și orașul București);

— școala pedagogică de învățători — secția educatoare — din Cluj, str. Babeu nr. 25 (se vor prezenta candidații din regiunile Baia Mare, Oradea, Timișoara, Hunedoara, Cluj, Stălin și din Regiunea Autonomă Maghiară);

— școala pedagogică de învățători — secția educatoare — din Bacău, str. Mărășești nr. 159 (se vor prezenta candidații din regiunile Suceava, Bacău, Iași și Galați);

— școala pedagogică de învățători — secția educatoare — cu limba de predare maghiară din Cluj, str. M. Kogălniceanu nr. 2 (se vor prezenta candidații din toată țara care au ca limbă maternă limba maghiară).

— școala pedagogică de educatoare din București, str. Mendeleev nr. 27, raionul I. V. Stalin (se vor prezenta candidații din regiunile București, Ploiești, Pitești, Constanța, Craiova și orașul București);

— școala pedagogică de învățători — secția educatoare — din Cluj, str. Babeu nr. 25 (se vor prezenta candidații din regiunile Baia Mare, Oradea, Timișoara, Hunedoara, Cluj, Stălin și din Regiunea Autonomă Maghiară);

— școala pedagogică de învățători — secția educatoare — din Bacău, str. Mărășești nr. 159 (se vor prezenta candidații din regiunile Suceava, Bacău, Iași și Galați);

— școala pedagogică de învățători — secția educatoare — cu limba de predare maghiară din Cluj, str. M. Kogălniceanu nr. 2 (se vor prezenta candidații din toată țara care au ca limbă maternă limba maghiară).

Sesiunea examenelor fără frecvență la școlile pedagogice de învățători se desfășoară între 20 august—3 septembrie 1958, iar la școlile pedagogice de educatoare între 2—12 ianuarie 1958.

Sesiunea examenului de stat la școlile pedagogice de învățători și educatoare se desfășoară de 2 ori pe an, între 10—25 iunie și între 4—14 septembrie.

Desfășurarea examenelor fără frecvență se va face în condițiile Instrucțiunilor nr. 2344/24 noiembrie 1955.

INFORMAȚII

Ministerul Învățămîntului și Culturii comunică: Vacanța de iarnă a elevilor din școlile de cultură generală și pedagogice începe în dimineața zilei de 29 decembrie 1957 și ține pînă la 12 ianuarie 1958 inclusiv.

Ministerul Învățămîntului și Culturii, examinînd problema consfățuirii raionale ale cadrelor didactice din învățămîntul de cultură generală, a ajuns la concluzia că organizarea unei singure consfățuiri pe an dă cadrelor didactice posibilitatea să analizeze munca instructiv-educativă în

mod mai temeinic și pe o perioadă mai mare de timp.

De aceea, Ministerul Învățămîntului și Culturii a luat măsura ca, începînd cu acest an școlar, consfățuirile raionale ale cadrelor didactice să se țină o singură dată pe an — și anume în luna iunie, după încheierea activității școlare.

Intr-o casă de copii

Am poposit zilele trecute la casa de copii din Sinaia. Doream să-i cunosc pe „locatarii” ei, să aflu cîte ceva despre condițiile lor de viață. Dar am aflat mai multe. Unul dintre instructorii casei de copii, C. Sandu, care și-a petrecut copilăria într-un orlelinat, mi-a povestit istoria acestuia. „Ceea ce vedeți azi în casele de copii se deosebește de ce a fost la pămînt de ceea ce se putea vedea odinioară în orlelinat — și-a început istorisirea tov. Sandu. Iar noi, cei care am trăit în asemenea orlelinat, putem înțelege cel mai bine această deosebire. Singura grijă a directorului orlelinatului în care am crescut era să nu murim de foame. Un codru de pline, un strugure cules din truda noastră de pe moșia boierului — acestea ne-au fost deosebitele noastre surse de hrană. Azi, sălile pe care le ocupă micuții sînt înzestrate cu mobilier potrivit vîrstei lor, cu material didactic necesar activităților lor se desfășoară cu ei. Eforturi considerabile s-au depus și pentru îmbunătățirea imbrăcămintei și a hranei copiilor. Ei poartă acum haine călduroase, frumoase, pe măsura lor. Iar cînd sînt hrăniți bine, se vede ușor din aspectul lor înalțorii, din felul cum au crescut și se dezvoltă.

Înainte casa avea doar cîteva cadre de pedagogi — prea puține și insuficient calificate. Un educador lucra cu trei clase. Astăzi aici sînt 26 pedagogi, cadre bine pregătite, care muncesc cu multă tragere de inimă, care iubesc copiii, le sînt sălătuitori și prieteni apropiați.

Nu degeaba se mîndresc e-

l-am fi avut — sau poate chiar mai rău”.
Ca viața lui Sandu a fost viața tuturor copiilor crescuți în orlelinat. Povestea lui aparține, din fericele, trecutului. Și pentru copiii odinioară oropșiți au venit vremuri luminoase, ferice. Au venit anii puterii populare care le-au schimbat soarta.

De atunci și pînă azi sînt 10 ani. Un deceniu. Un deceniu de muncă încordată, ale căruia roade ei le sînt din plin. E drept că, la început, au existat mari greutăți. Situația de atunci prezenta multe lipsuri — moștenire a regimului fabricanților și moșterilor. Trebuia asigurată baza materială a caselor de copii, trebuia recrutat personalul de îngrijire și, mai cu seamă, personalul educativ. Era nevoie de oameni cu dragoste pentru copii, pricepuți, capabili să crească și să formeze oameni utili societății. An de an s-au depus eforturi pentru realizarea acestor condiții pentru a face din casele de copii adevărate case părintești.

Cine vizitează azi casa de copii din Sinaia își dă seama că toate acestea au fost în adevăr realizate. Casa ocupă 7 vile. Peste tot e cald, lumină, soare.

O ordine desăvîrșită, o curățenie exemplară domnesc aici. Nu te înduri parcă să calci pe scări, pe parchet, pe covore. Se pare că cei ce locuiesc în aceste vile iubesc mult florile. Scările, pervazele ferestrelor sînt încărcate cu ghivece de flori. Casa a devenit astfel un lăcaș primitor, care oferă cu adevărat copiilor căldura căminului familial.

Mobilierul era la început insuficient, mai ales pentru copiii preșcolari. Azi, sălile pe care le ocupă micuții sînt înzestrate cu mobilier potrivit vîrstei lor, cu material didactic necesar activităților lor se desfășoară cu ei. Eforturi considerabile s-au depus și pentru îmbunătățirea imbrăcămintei și a hranei copiilor. Ei poartă acum haine călduroase, frumoase, pe măsura lor. Iar cînd sînt hrăniți bine, se vede ușor din aspectul lor înalțorii, din felul cum au crescut și se dezvoltă.

Înainte casa avea doar cîteva cadre de pedagogi — prea puține și insuficient calificate. Un educador lucra cu trei clase. Astăzi aici sînt 26 pedagogi, cadre bine pregătite, care muncesc cu multă tragere de inimă, care iubesc copiii, le sînt sălătuitori și prieteni apropiați. Nu degeaba se mîndresc e-

ducătorii de la casa de copii din Sinaia cu rezultatele pe care le obțin în facultățile tinerii crescuți de ei — Puiu Stoianescu, student la Institutul politehnic, Maria Costelan, studentă la arhitectură, Constanța Ionică, studentă la medicină, Olga Ceh, studentă la agronomie. Educatorii se bucură de succesele lor ca de succesele propriilor lor copii. Și acum cresc aici elemente de mare nădejde, copii buni ca Constăntina Turturea, Aurel Manea, Victoria Tîntu.

Educatorii se străduiesc să organizeze timpul liber al copiilor în chip cât mai plăcut și mai util: organizarea pentru ei excursii, vizite în întreprinderi, concursuri, li duc la teatru și la cinema, li învață să jubesească lectură, sportul. La clubul casei este întodeauna mare animație. Nu de mult, au început aici pregătirile pentru serbarea pomului de Iarnă — vechea tradiție a casei de copii, bucuria tuturor.

Multe lucruri s-au împlinit la noi pentru copiii odinioară alți de năpăstuți. Și toate se datorăm grijii partidului, grijii statului nostru, care i-a luat pe acești copii sub ocrotirea lui și le asigură condițiile cele mai bune de viață, de dezvoltare.

I. TEODORU

Îmbinăm studiul teoretic cu activitatea practică

Atelierul nostru de lucrări practice...
Am și început să simțim — în calitatea cunoștințelor și deprinderilor pe care le dobândesc elevii noștri — rezultatele înfăptuirii ale muncii în atelier. În adevăr, învățătura lor se bazează acum pe cunoașterea concretă a multor fenomene din domeniul practicii. Și, odată cu aceasta, vedem cu bucurie că elevii noștri se pricep să lucreze tot mai bine cu propriile lor mâini, că învățat și aplicat în practică legile și regulile studiate în orele de curs.

Pentru ca activitatea în atelier să se desfășoare cât mai bine, noi, profesorii de specialitate, căutăm să colaborăm strâns cu profesorii-maștri care conduc lucrările practice de la cătuserie și până la... În ședințele noastre de colectiv, la care participă și profesorii-maștri, s-a pus continuu problema ajutorului reciproc, căutându-se cele mai bune căi pentru realizarea unei colaborări reale, efective. Am urmărit în special în această privință două obiective. În primul rând, bazarea întregii activități din atelier pe cunoștințele teoretice de fizică și de chimie, pe principiile și legile ce stau la baza procesului de prelucrare a metalului și lemnului, ca și pe cunoștințele privitoare la modul de construcție și funcționare a uneltelor, pentru a înălțura premisele ca munca practică a elevilor să capete un caracter meșteșugăresc. În al doilea rând, am urmărit să realizăm, cu ajutorul atelierului, brusele de aparate necesare laboratorului, pentru ca elevii să poată executa cât mai multe lucrări frontale.

Pentru a înfăptui aceste obiective colectivul profesorilor de fizică și chimie stabilește regulat, împreună cu profesorii-maștri, la ce cunoștințe

de fizică sau chimie să se refere acțiunea în efectuarea diverselor teme din programa muncii în atelier. Bunăoară, atunci când au studiat în atelier pila și felul cum se lucrează cu ea, elevii clasei a VI-a au putut înțelege ușor care este rolul zămitorilor pilei și de ce pilele de degroșare au zămit mai mari iar cele de finisare mai mici, deoarece s-a făcut apel la cunoștințele lor despre frecare. Atunci când s-a studiat construcția și funcționarea mașinii de găurit, au fost folosite cunoștințele dobândite în clasă, la lecțiile de fizică, cu privire la mecanismul de transmitere a mișcării prin roți dintate și la cutia de viteze pentru schimbarea vitezei mașinii burghiuului.

La rândul lor, cunoștințele dobândite în atelier îi ajută pe elevii să înțeleagă mai bine ceea ce studiază la lecții. De pildă, la lecția despre transformarea energiei mecanice în energie calorică, elevii clasei a VII-a au exemplificat acest fenomen prin căldura degajată la pilirea și găurirea diferitelor piese de metal — lucru pe care îl cunoșteau din activitatea lor în atelier. La fel, studiul instrumentelor în atelier le-a înlesnit mult elevilor din clasa a VIII-a însușirea materialului din capitolul „Instrumente de măsură”.

Dar roadele activității practice se pot constata și în altă direcție. Anul trecut, organizația de pionieri a propus profesorului de fizică de la clasa a VI-a „B” să conducă, împreună cu profesorul-maistru al clasei respective, munca practică pentru executarea unei truse de dinamometru. Inițiativa a fost fructuoasă. Ea a antrenat nu numai colectivul de profesori și maștri, ci și trei clase de elevi — a V-a, a VI-a și a VII-a — și chiar pe unii părinți. S-a procurat, cu ajutorul acestora, sîrmă de oțel pentru resort și scindură pentru

suportul de lemn al dinamometrului. Elevii clasei a V-a au confecționat, în cadrul programei de lucrări practice a clasei lor, suportul de lemn. Tot în cadrul programei, elevii clasei a VII-a „A” au confecționat din oțel resortul și indicatorul dinamometrului. Apoi s-au efectuat asamblarea pieselor dinamometrului și gradarea lui. Rezultatul acestei colaborări dintre profesori, maștri, elevi și părinți a fost înzestrarea laboratorului cu o trusă de 20 dinamometre, care se folosesc cu bune rezultate la lucrările frontale în lecțură cu studiul fenomenului de frecare în clasele a VI-a și a VIII-a. Acesta a fost începutul.

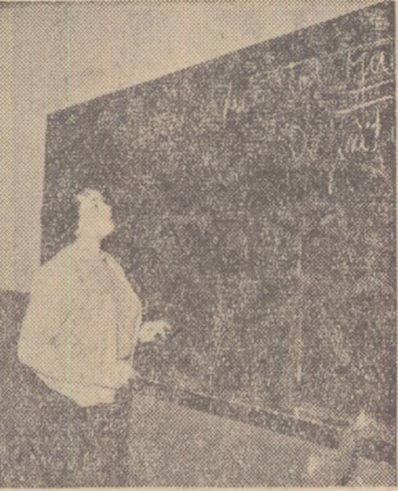
Activitatea a continuat în anul curent cu rezultate mai bune. Din material adus de ei (cutii de conserve, de lapte praf etc.) elevii clasei a VI-a au confecționat în atelier, în cadrul temei „Tăierea cu foarfecă, îndoirea și lipirea cu cositor a tablei”, un număr de 15 calorimetre. Acestea au servit apoi profesorului de fizică de la clasele a VII-a și a IX-a pentru organizarea și efectuarea lucrărilor frontale de calorimetrie.

În prezent sînt în lucru în cadrul programei ateliament de lăcătușerie pentru clasa a VII-a, o serie de fasnaguri pentru becuri de lanternă și interupătoare din sîrmă și tablă, care vor servi la lucrările de laborator în legătură cu tema „Circuite electrice”. Se vor construi de asemenea, în cadrul programei de tipărire, o trusă de plane inclinate și o trusă de stativ pentru scripete, necesare lucrărilor frontale la clasele a VIII-a în legătură cu tema „Mecanisme”.

Faptul că vîd rezultatele concrete ale muncii lor practice îi face pe elevii să și sporească încrederea în forțele proprii și sporește mult atît interesul lor pentru însușirea cunoștințelor de fizică și chimie, cît și pentru munca în atelier. Un mare stimulente a fost, de pildă, pentru elevii din clasa a VI-a, faptul că au lucrat anul acesta, în laborator, cu dinamometrul pe al cărui suport, confecționat de ei în anul trecut, și-au putut citi numele. Astfel, aparatele lucrate de elevi și folosite la lucrările frontale de laborator nu contribuie numai la concretizarea cunoștințelor, ci îi fac pe elevii să simtă, totodată, că munca lor este utilă atît pentru ei personal cît și pentru colectivitate, aparatele constituind un bun al școlii.

Acestea sînt, bineînțeles, numai cîteva din multimea exemplelor pe care le-am putea da și care ne-au dovedit în practică ce folosesc muncii de pregătire a elevilor munca în atelier, cît de necesară este îmbinarea strînsă a studiului teoretic cu activitatea practică. Mai avem încă multe de făcut în această direcție. Trebuie să întărim sprijinul reciproc între profesori și maștri, trebuie să dăm o mai mare atenție muncii de pregătire a lecțiilor tehnologice care se desfășoară în atelier. Sîntem abia la începutul acestui drum, dar, fiind conștienți de însemnătatea lui, ne străduim să mergem mereu înainte.

MARGARETA AILINCAI
profesoară la școala medie nr. 10 din București

Studenta Maria Cochir, de la Universitatea „C. I. Parhon”, ține o lecție de logică cu elevii școlii medii nr. 20 „Gh. Șincai”. Ceva mai tîrziu, grupa de studenți, împreună cu profesorul de logică al școlii medii, tov. Ion Manoliu, analizează această lecție.

PRACTICA PEDAGOGICĂ verigă importantă în formarea viitorilor profesori

In plenerile de învățămînt ale instituțiilor de învățămînt superior care pregătesc cadre didactice, alături de disciplinele de specialitate și cele pedagogice, un loc important a fost acordat practicii pedagogice. Paralelă cu procesul de învățămînt, practica pedagogică îl apropie cel mai mult pe student de profesia de pedagog de profesor.

Practica face să crească interesul studenților pentru profesia aleasă, dragostea pentru copii, le dezvoltă multilateralitatea muncii pedagogice, plăcerea și bucuriile ei. Din propria noastră experiență am avut de nemulțumiri ori prilejul să constatăm bucuria adică înălțarea pe fețele studenților atunci cînd o lecție sau altă activitate din cadrul practicii pedagogice le-a reușit pe deplin, le-a dat sentimentul de încredere în forțele proprii, le-a făcut să simtă mîndria de a corespunde exigențelor muncii didactice.

Nu rare a fost și cazurile cînd pri moi insuccese a avut — asupra firilor moi limide — o influență inhibitoare, negativă, unii studenți ajungînd chiar să afirme: „Nu pot să lu profesori”, „Nu am aplitudin” etc. De cele mai multe ori asemenea afirmații au fost făcute de studenții care s-au îndreptat în mod cu totul înfîmptor spre instituțiile de învățămînt superior ce pregătesc cadre didactice. Practica pedagogică a dovedit însă că, prin cunoașterea profundă a studenților, prin influențarea sistematică a însușirilor psihologice ale personalității lor, și acei care s-au orientat în mod înfîmptor spre studiile pedagogice pot deveni cadre bune ale școlii noastre.

Munca perseverentă în timpul studiilor și practicii pedagogice le dezvoltă și acestora că înțelesul pedagogic nu este „înnașcul”, ci se poate dobîndi prin efort susținut și dragoste față de copii.

La începutul acestui an școlar, Ministerul Învățămîntului și Culturii, înființînd seama de Holărirea C.C. al

P.M.R. și a Consiliului de Miniștri pentru îmbunătățirea învățămîntului superior, a elaborat cu sprijinul Institutului de Științe Pedagogice și al catedrelor de pedagogie un nou regulament pentru organizarea practicii pedagogice a studenților din instituțiile de învățămînt superior. Regulamentul cuprinde o serie de elemente noi atît cu privire la organizarea și conducerea practicii pedagogice, cît și în ceea ce privește conținutul ei. Se prevede înființarea în cadrul fiecărei instituții de învățămînt superior a unei cablăte cadre didactice a cîte unui cabinet pedagogic care să coordoneze și să îndrume practica pedagogică. De asemenea, se prevede ca practica pedagogică să se desfășoare în școlile de bază care vor fi repartizate instituțiilor de învățămînt superior de către Ministerul Învățămîntului și Culturii împreună cu secțiile de învățămînt și cultură.

Organizarea și conducerea practicii pedagogice pe facultate este încredințată unui membru al catedrei de pedagogie (care predă cursul de pedagogie la lecțiile). Studenții fac practică pedagogică sub îndrumarea profesorilor de la școlile de bază. În ceea ce privește conținutul practicii pedagogice, se prevede următoarele forme de activitate instructiv-educativă: lecții activități în afara clasei, activitatea didactică, activitatea dirigîntului cu elevii, cu profesorii clasei și părinții; activitatea de organizare U.T.M. și de pionieri; studierea și caracterizarea psihopedagogică a unui elev. Prin noul regulament se sporesc obligațiile studenților practicanți în ceea ce privește numărul de asistențe la lecțiile demonstrative și al lecțiilor de probă. Fiecare student este obligat să asiste la un număr de 25 lecții demonstrative (15 la specialitatea principală, 10 la specialitatea secundară și 3 la orele educative, după alegerea studentului) și să fiină minimum 8 lecții de probă (din care 5 la spe-

cialitatea principală și 3 la cea secundară). Evidența lucrurilor activității urmează să se consemneze într-un carnet individual de practică pedagogică. Aceste măsuri au și început să fie aplicate în unele instituții de învățămînt superior. Pentru ca noile măsuri privind practica pedagogică să dea roade cît mai bune, aceasta trebuie organizată și planificată astfel încît să se evite alți supraincercările școlilor, cît și a studenților. Feptul de pildă, că în București Ministerul Învățămîntului și Culturii și secția de învățămînt a Capitalei au repartizat fiecărei instituții de învățămînt superior anumite școli de bază care să se evite supraaglomerarea acestor școli manifestată în anii trecuți, cînd la aceeași școală făcuse practică studenții a 2-3 și chiar 4 instituții de învățămînt superior.

Se impune de asemenea o justă planificare a lecțiilor demonstrative și de probă ale studenților, astfel ca ei să asiste la lecții de diverse tipuri și la clase diferite și să fiină ei înșiși asemenea lecții, să cunoască multilateral problemele muncii educative și metodice din școala de bază. Este necesar să fie combătută tendința unor studenți de a realiza numărul de asistențe și lecții de probă în interval de timp foarte scurt, de a desfășura o practică pedagogică „în asalt”. Aceste se impune cu atît mai mult cu cît practica pedagogică trebuie să-i ofere studentului și posibilitatea de a-și forma anumite deprinderi didactice; or, aceasta presupune un proces complex, care necesită timp și acțiune organizată. Este evident, de pildă, faptul că studierea și caracterizarea psihopedagogică a unui elev nu se poate realiza cu bune rezultate decît pe baza unui contact strîns și de durată cu școala. În planurile de învățămînt practica pedagogică este prevăzută în semestrele 9 și 10. Tot acest timp să fie folosit în întregime, în mod cît mai rațional și mai productiv.

Membrii catedrelor de pedagogie, care răspund de practica pedagogică au datoria să asigure îndrumarea practicii pe facultate prin asistența sistematică la lecțiile demonstrative și de probă, la ședințele de analiză a acestora, dînd, astfel cînd este necesar, indicațiile pedagogice corespunzătoare. Ei răspund în mod deosebit de îndrumarea studenților practicanți în ceea ce privește cunoașterea muncii educative din școală, a activității extrașcolare a elevilor, a organizațiilor U.T.M. și de pionieri. Metodicienii răspund de întreaga activitate metodică a studenților pe tot timpul practicii pedagogice, îndrumă și controlează munca profesorilor-metodici din școlile de bază care pregătesc și fiină lecțiile demonstrative și îndrumă activitatea studenților.

Pormindu-se de la aceste constatări, atît în ceea ce privește conținutul și desfășurarea lor, cît și în ceea ce privește metodele de desfășurare, s-a exprimat dorința de a se strînge și mai mult legăturile societății cu organele ministerului și ale statului populare pentru sprijinirea activității societății. Un aport însemnat la întărirea rolului societății îl va putea constitui apariția celor două organe periodice proiectate — „Revista de istorie” și revista „Limbă și literatură” — menite a înlesni difuzarea rezultatelor obținute în munca de cercetare și a consolida legăturile cu filialele și subfilialele din provincie.

Pentru anul 1958 societatea a întocmit un bogat plan de tipărire, pentru care se numără lucrările teoretice ale orașului București. Mișcările revoluționare de la Brăila din 1841-1843, Însenmări de istorie literară, Observații asupra genurilor literare, Primele periodice românești din Transilvania și colaboratorii lor pînă la 1848, Scriitorii și folclorul, Balada populară română etc. Vor apare, de asemenea, volumele Studii de literatură universală (III), Studii și articole de istorie (III), Limbă și literatură (IV). Secția de studii orientale, alături de alte lucrări, va tipări și un Dicționar turco-român. Toate aceste lucrări sînt elaborate de cadre didactice, membri ai societății. Ele vor însemna un nou pas al învățătorilor și profesorilor pe calea dezvoltării activității lor creatoare în domeniul științei.

VICTOR LUCREȚIU

Buna organizare și desfășurare a practicii pedagogice depinde, în cea mai mare măsură, de colaborarea strînsă dintre membrii catedrei de pedagogie și metodicienii facultăților. Contactul strîns, organizat și planificat cu directorii și profesorii școlilor de bază, cu membrii catedrei de psihologie în ceea ce privește studierea și caracterizarea psihopedagogică a elevilor, constituie o sarcină de bază.

Un rol important în desfășurarea practicii pedagogice revine și profesorilor din școala de bază. Personalitatea profesorului, exemplul său personal exercită o mare influență asupra convingerilor și sentimentelor studenților în legătură cu viitorul lor profesional didactic. „În educație — spune K. D. Ușinski — totul trebuie să fie bazat pe personalitatea educadorului, deoarece forța educativă se revărsă numai dintr-un izvor viu al personalității omenești. Nici un fel de reglementare și programe, nici nu fel de mecanisme artificiale ale școlii, oricît de ingenioase și fiine conceptul, nu poate înlocui personalitatea în domeniul educației”.

Sfîșnirea fămînică de către profesor a obiectului pe care-l predă, dragostea pentru profesie și a atitudinii sincere și activ față de studenții constituie o premiză importantă pentru creșterea autorității, dragostei și respectului studenților practicanți. Răspunderea profesorilor din școlile de bază în formarea viitorilor pedagogi apare și mai limpede dacă ne răsărim de pildă, la faptul că lor revine sarcina ca, alături de metodicienii, să aprecieze ca note lecțiile de probă ale studenților practicanți, să conducă ședințele de analiză a lecțiilor fiinute de către studenți.

La rândul lor, directorii școlilor de bază trebuie să sprijine și să îndrume cu toată grije și atenție necesară munca profesorilor pe fiingă care studenții fac practică pedagogică, să analizeze periodic rezultatele muncii acestora. Marea majoritate a directorilor și profesorilor actualelor școli de bază sînt cadre care activează de cîțiva ani cu studenții în practica pedagogică, care au dovedit mult dezvoltare și dragoste pentru această activitate și au obținut frumoase rezultate pînă în prezent.

Print-o colaborare rodnică, creșterea între instituțiile de învățămînt superior și școlile de bază, se manifestă astfel încît aplicarea în viață a prevederilor noului regulament al practicii pedagogice să însemne un serios pas înainte în munca de formare a viitoarelor cadre didactice cu temeinică pregătire pedagogică, fiăuritori demni al unui tineret nou în patria noastră.

Conf. univ. ION BERCA

Activitatea cu părinții

Rezultate încurajatoare

La școala medie nr. 15 din Capitală munca cu părinții a ridicat în acest an multe probleme. Cea mai importantă a fost aceea de a-i conștientiza pe părinți în soluționarea problemelor școlii. De ce s-a pus această problemă? Pentru că încă există un anumit număr de părinți care nu vedeau necesitatea de a ajuta școala, care nu se ocupau decît în treacăt de educația copiilor lor. La adunările cu părinții veneau de obicei părinții copiilor care învîșau bine, și celor cu rezultate slabe la învățătura, refuzau să vină sau veneau numai după multă insistență. Cum au reușit diriginții să schimbe atitudinea acestor părinți? În primul rînd prin vizitele dese la domiciliul lor, ca și prin activizarea comitetului de părinți. Discuțiile purtate de pedagogi și de membrii comitetului cu părinții care nu se interesau suficient de copiii lor au fost, de cele mai multe ori, atît de convingătoare, încît i-au câștigat pe părinți de partea școlii. Venind în număr mereu mai mare la ședințele organizate în școală, părinții și-au dat seama că aici se dezbate probleme care privesc îndeaproape viitorul copiilor lor și au înțeles că trebuie să colaboreze cu pedagogii.

Contactul cu părinții i-a ajutat pe diriginții să descopere cauzele indisciplinei unor elevi, ale răminerii în urmă la învățătura a altora. De multe ori aceste cauze izvorau dintr-o greșită educație și îndrumare a copiilor în familie. Bunăoară, au fost dese de frecvență în școală cazurile de copii care, fiind îndrumați de părinți, învîșau sistematic, care veneau cu temele neefectuate. Din cele spuse de unii părinți, diriginții au aflat că o serie de copii, fiind întrebați acasă ce teme au de efectuat, răspundeau adeseori „pentru azi n-am primit teme”. Lipsiți de legătura cu școala, mulți părinți luau ca bună această afirmație.

„Erau de asemenea părinți — ne-a spus tov. Viena Teodorosca, diriginta clasei a IX-a E, care susțineau că fiili lor învîșau mult și se mirau de rezultatele slabe ale acestora. Sînd de vorbă cu un asemenea părinte, am aflat că, de fapt, fiica lui învîșea în gîlgăie, în timp ce radio-ul cînta. I-am explicat că trebuie să-i asigure fiicei sale condiții mai bune de învățătura. Alte ori, continuu diriginta, trebuie să prevenim exagerările în sens invers ale unor părinți care supun copiii la prea multe eforturi. De pildă, părinții uneia dintre elevele mele care anul trecut era gata să rămină repetentă, o conștrîng acum, deși învîșă mult mai bine, să stea tot timpul în casă și să învîșe, n-o lasă la spectacole, la plimbare. Le-am răsărit că și aceasta este o greșală”.

Iată și un alt „caz” relatat de tov. Maria Condruț, diriginta clasei a IX-a H. „Patru elevi din clasa mea erau foarte nedisciplinai. Vorbeau în timpul lecțiilor, suflau, turburînd buna desfășurare a lecțiilor. Pe deasupra, erau lipsiți de interes pentru învățătura. Interesindu-mă cum își folosesc acești copii timpul, am aflat că părinții nu-i supraveghează în pregătirea lecțiilor. Am socotit că, pentru a-i îndrepta, nu e suficient să stau de vorbă numai cu diriginta. De aceea am convocat o adunare cu participarea acestor elevi, a părinților lor și a reprezentanților comitetului U.T.M. din școală, în care s-a analizat comportarea lor și s-au stabilit măsurile de îndreptare. Părinții au început să se intereseze îndeaproape de copiii lor, iar elevii au făcut progrese în ce privește disciplina și învățătura”.

Multă atenție se acordă în școala legăturii cu părinții muncitorilor, pentru ridicarea nivelului la învățătura al fiilor lor. Observînd, la un moment dat, că frecvența fiilor de muncitori la matematică scade, diriginta a luat legătura cu părinții acestora determinîndu-i să-și trimită regulat copiii la orele de matematică. Ca rezultat, participarea elevilor la matematică este acum satisfăcătoare, ceea ce se răsfrînge pozitiv asupra învățăturii lor. Diriginții consideră că în etapele următoare de muncă e necesar să se preocupe și mai mult de stringerea legăturilor cu părinții muncitorilor, pentru a-i ajuta și în ceea ce privește alegerea profesiei viitoare a copiilor lor, pentru a-i îndruma pe aceștia spre școlile de grad superior.

Diriginții de la școala medie nr. 15 din Capitală dau părinților indicații concrete asupra felului cum trebuie să-i ajute copiii la învățătura. Bunăoară, pormind de la faptul că una dintre cauzele răminerii în urmă la învățătura este sistemul adesea defectuos de muncă independentă al elevilor, au hotărît că, la începutul celui de al doilea trimestru, să organizeze o adunare a părinților în cadrul căreia se vor stabili măsuri corespunzătoare pentru înălțurarea lipsurilor. Părinții sînt atrași și în rezolvarea problemelor extrașcolare și materiale. Comitetul de părinți al clasei a VII-a, bunăoară, a înzestrat biblioteca clasei cu noi volume, a ajutat pe elevii cu o situație materială mai grea, are grijă de asigurarea unui aspect plăcut al clasei etc.

Rezultatele obținute pe firmeștrul I în munca cu părinții la școala medie nr. 15 sînt încurajatoare. Mergînd și mai departe pe drumul strîngerii legăturii cu familia, școala va putea face un pas serios înainte în munca educativă.

I. M.

ROADE REMARCABILE în activitatea științifică a profesorilor

Recenta sesiune științifică a „Societății de științe istorice și filologice din R.P.R.” a scos puternic în lumină contribuția remarcabilă pe care o aduc cadrele didactice la dezvoltarea cercetării științifice din țara noastră.

În adevăr, darea de seamă prezentată la sesiunea de secretariat general al societății, conf. univ. V. Maciu, ca și discuțiile care au urmat au subliniat aportul tot mai larg al învățătorilor și profesorilor la munca științifică în domeniul istoriei și filologiei. Iar comunicările făcute de aceștia în cadrul sesiunii au dovedit odată mai mult însemnătatea acestei auri. Printre cei 2500 de membri ai societății — al căror număr este, de altfel, într-o constantă creștere — majoritatea sînt cadre didactice, care lucrează alături de ceilalți membri — muzeologi, arhiviști și specialiști în diferite domenii de activitate înrudite cu științele istorice și filologice. În cadrul societății și-au găsit un bogat teren de activitate și profesorii aparținînd naționalităților conlocuitoare, filialele din orașele Cluj, Arad și Tirgu-Mureș avînd și subsecții maghiare, iar cele din Orășuț și Sibiu subsecții germane.

Urmind directivele partidului și colaborînd intens cu organele Ministerului Învățămîntului și Culturii, cu Academia R.P.R., cu institutele și facultățile din București, Iași, Cluj și Timișoara, precum și cu Institutul de perfecționare a cadrelor didactice din București, societatea a căutat, print-o muncă sîrăuitoare și consecventă, să ridice nivelul științific și ideologic al membrilor săi, să popularizeze cuceririle științifice noastre istorice și filologice, să îmbunătățească metodele și calitatea muncii didactice, să adîncească cercetările bazate pe documente locale și să organizeze, pentru dezvoltarea educației patriotice a tineretului, concursuri de istorie și literatură

romînă în rîndurile elevilor din învățămîntul mediu. Pentru realizarea acestor obiective, pe fiingă organizarea de către conducerea centrală a muncii științifice și a tipăririi colecțiilor de Studii și articole de istorie, limbă și literatură universală și a altor lucrări de specialitate, societatea a făcut apel la contribuția filialelor, la învățătorii și profesorii din provincie, cerîndu-le să-și antreneze într-o activitate fecundă și neîntreruptă. Cea mai activă dintre filialele societății s-a arătat a fi cea din Sibiu (condusă de prof. Cornel Irimie), care funcționează cu 4 subfiliale (Sebes, Mediaș, Făgăraș, Sighișoara). Aceasta a organizat în luna martie o sesiune științifică cu teme locale la care au participat 300 de membri. O activitate intensă desfășoară și filiala din Orășuț (condusă de prof. Vlad Spolai) și prof. Titus Roșu), care a organizat în luna septembrie comemorarea a 50 de ani de la moartea lui Iosif Vulcan. În cadrele acestei filiale activează cu remarcabile rezultate învățătorii Ion Bradu, autor al unor substanțiale studii de istorie culturală locală. Printre filialele active se numără și cele din Craiova (condusă de prof. Toma Maruța), Buzău (condusă de prof. G. Boldescu) și Botoșani (condusă de prof. E. Burjoreanu).

Rezultate apreciable s-au obținut și la filialele din Timișoara, Arad și Orășuț Stalin. Filialele din Cluj, Iași, Deva, Tirgu-Mureș, Baia Mare, Pitești, Tirgoviște, Galați, Lugoj, Focșani și Bacău au obținut, cei cîțui drept, unele succese în munca lor, însă condițiile locale de care dispun le-ar fi dat posibilitatea să obțină și mai mult. Un efort și o contribuție mai accentuată se putea aștepta și din partea filialei București. Trebuie îmbunătățită mult activitatea unor filiale ca cele din Alba-Iulia, Suceava, Piatra Neamț, Brlad, Giurgiu, Constanța, Ploiești și Brăila. E datoria tuturor cadrelor

didactice de specialitate din aceste orașe ca, în colaborare cu secțiile de învățămînt locale, să contribuie la această îmbunătățire.

Pormindu-se de la aceste constatări, atît în ceea ce privește conținutul și desfășurarea lor, cît și în ceea ce privește metodele de desfășurare, s-a exprimat dorința de a se strînge și mai mult legăturile societății cu organele ministerului și ale statului populare pentru sprijinirea activității societății. Un aport însemnat la întărirea rolului societății îl va putea constitui apariția celor două organe periodice proiectate — „Revista de istorie” și revista „Limbă și literatură” — menite a înlesni difuzarea rezultatelor obținute în munca de cercetare și a consolida legăturile cu filialele și subfilialele din provincie.

Pentru anul 1958 societatea a întocmit un bogat plan de tipărire, pentru care se numără lucrările teoretice ale orașului București. Mișcările revoluționare de la Brăila din 1841-1843, Însenmări de istorie literară, Observații asupra genurilor literare, Primele periodice românești din Transilvania și colaboratorii lor pînă la 1848, Scriitorii și folclorul, Balada populară română etc. Vor apare, de asemenea, volumele Studii de literatură universală (III), Studii și articole de istorie (III), Limbă și literatură (IV). Secția de studii orientale, alături de alte lucrări, va tipări și un Dicționar turco-român. Toate aceste lucrări sînt elaborate de cadre didactice, membri ai societății. Ele vor însemna un nou pas al învățătorilor și profesorilor pe calea dezvoltării activității lor creatoare în domeniul științei.

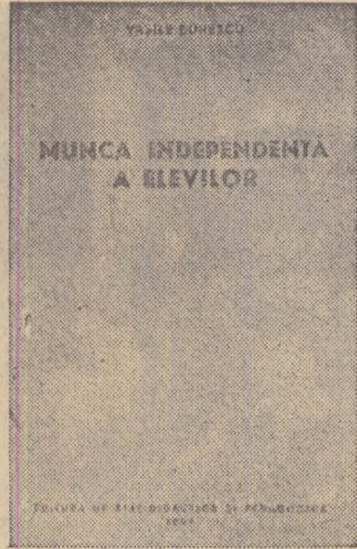
VICTOR LUCREȚIU

ANUNȚ
Dintre manualele de trigonometrie pentru clasa a X-a reală prezentate la concurs n-a fost acceptat nici unul; pentru anul școlar 1958—1959 se vor redacta manualul și culegerea de probleme de trigonometrie ediția 1958.

Vacanța de iarnă a pionierilor și școlarilor

Recent, Ministerul Învățămîntului și Culturii, Consiliul Central al Sindicatelor și Comitetul Central al U.T.M. au dat îndrumări privind organizarea vacanței de iarnă a pionierilor și elevilor. În timpul vacanței urmează să se organizeze o bogată activitate culturală, educativă, care să constituie un mijloc de cultivare a dragostei școlarilor față de patrie. Comitetele de întreprinderi și instituție care patronază școlii, împreună cu organizațiile U.T.M. și cadrele didactice vor organiza la cluburi, colțuri roșii și în școlii serbări și alte manifestări culturale și sportive pentru elevi. De asemenea se vor organiza viziunări colective de filme, piese de teatru, precum și acțiuni de salină și umor, participarea la spartachada de iarnă a pionierilor. O contribuție importantă la largirea cunoștințelor elevilor, la educarea lor patriotică și vor aduce excursiile în localitate și în împrejurimi, la monumente și locuri istorice, vizitele la muzee, expoziții, în întreprinderile industriale și agricole, în instituții de artă și cultură, întîlnirile cu muncitorii fruntași, artiștii, scriitorii etc. Consiliul Central al Sindicatelor, împreună cu C.C. al U.T.M. va organiza între 2—12 ianuarie un număr de tabere centrale în cele mai frumoase stațiuni din țară. În cluburi și școli se vor populariza — prin expoziții, panouri,

gazele de perete etc. — realizările obținute în atelierul școlare. Îndrumările conțin indicații cu privire la organizarea serbării pomului de iarnă, care se va desfășura între 29 decembrie 1957—12 ianuarie 1958, cu sprijinul comitetelor sindicale din întreprinderi și instituții și al organizațiilor U.T.M. în cadrul cluburilor, colțurilor roșii sau școlilor. Pentru ca serbarea pomului de iarnă să fie cît mai atractivă, formațiile artistice de amatori, formațiile artistice de copii și artiștii din instituțiile de artă și cultură sînt solicitați să prezinte la această serbare programe variate. În același timp se vor putea organiza canaualuri pentru pionieri și elevi, la care vor fi invitați și tineri din întreprinderi și instituții. Serbarea pomului de iarnă li se vor înălțura copiilor pachete cu dulciuri, rechizite școlare, jucării etc., pentru a căror procurare se vor folosi fondurile prezente în bugetele comitetelor de întreprinderi, fondurile obținute din manifestări culturale și alte posibilități locale. Vacanța de iarnă, odînd binemeritată după o etapă de muncă încordată, constituie un prilej de îmbinare a aspectului recreativ al acesteia cu cel educativ, un mijloc de popularizare a grijii deosebite pe care o poartă partidul și guvernul nostru tineret generații și un stimulente pentru ca toți școlarii să pășească în noul an la muncă cu forțe sporite.

SAPTAMINA CARTII

Literatura pentru copii

416.125.197

Să tipăreau și înainte cărți pentru copil în țara noastră. Fiecare dintre noi își amintește cu drag de multe dintre ele. Apăreau în „Biblioteca pentru toți” povestirile scriitorilor noștri clasici, apăreau în alte ediții cărți originale și traduceri din scriitorii străini. Se găseau printre scriitorii și editori oameni cu inimă, care se străduiau să dea copiilor o literatură bună și folositoare. Dar dacă s-ar face un studiu asupra cărților apărute în acea vreme, s-ar constata că de puține au fost acele inițiative frumoase și că de puțin srijin au găsit. Cartea pentru copii nu prezenta o preocupare pentru cercurile oficiale — dovadă, greutatea pe care le-au întâmpinat scriitorii și pedagogii care au vrut să intensifice editarea cărților pentru copii sau să organizeze bibliotecile publice pentru ei. Lipsa de preocupare se poate constata și din absența aproape totală a unor studii critice și teoretice în legătură cu acest gen de creație literară.

Pentru editorii, cartea pentru copii avea importanță în trecut numai în măsura în care oferea rentabilitate comercială — și de aceea era răspândită mai mult în centrele urbane, la săl pătrunzând foarte greu. De altfel și la oraș cumpărătorii cărților pentru copii erau în special oamenii mai înstăriți. Muncitorii și slujbaşii modeste erau puși să se mulțumească cu cărțile de uz casnic sau să renunțe la de-ale gurii.

În literatura universală, operele lui Jules Verne dețin recordul edițiilor și tirajelor. Tiraje foarte mari au avut și romanele lui Walter Scott, ale lui Al. Dumas etc.

De o mare popularitate în rândurile copiilor și tineretului se bucură operele scriitorilor sovietici. Poeziile pentru copii ale lui V. Maikovski s-au lipărit în 170.000 de exemplare, povestirile lui A. P. Gaidar în 134.000 de exemplare, iar poeziile lui S. Marșak în 88.000 de exemplare.

Pe vremea aceea era imposibil — și de altfel nici nu se căuta — să se găsească o soluție teoretică și practică în problema literaturii pentru copii.

Meritul deosebit al regimului nostru de democrație populară în acest domeniu este în primul rând acela de a fi creat condițiile pentru lămurirea problemelor teoretice ale literaturii pentru copii. Aceasta a dus la o schimbare fundamentală în aprecierea rolului ei educativ.

S-a ajuns la o convingere unitară asupra necesității pe care trebuia să le îndeplinească cartea pentru copii: ea trebuie să câștige sufletul cititorilor pentru idei și sentimente nobile, să le umple inimile de optimism și încredere în viș, să-i învețe să lubească și să descopere frumosul, binele și adevărul. Cu alte cuvinte, scopul literaturii pentru copii nu poate fi decât acela al întregii noastre literaturi: formarea omului nou, a omului care construiește socialismul și care va trăi în lumea vișă de veacuri, în lumea comunismului. Pentru atingerea unui obiectiv atât de înalt, cartea pentru copii are mai multe și chiar mai grele obligații decât cartea scrisă pentru maturi. Ea se adresează copiilor — care sînt oameni în formare. Ea trebuie să influențeze asupra caracterului lor, asupra sentimentelor lor, asupra atitudinii lor de viață, asupra întregii lor vieți.

Precizarea acestor obiective și îndrumarea neobosită de către partid a activității creatorilor de literatură pentru copii au determinat eșecul pe care l-a luat în țara noastră această literatură în ultimii ani. Concepția leninistă asupra moștenirii culturale a determinat valorificarea operelor consacrate ale literaturii românești și străine pentru copii. Niciodată nu și-ar fi putut închipui un pedagog sau un scriitor că în țara noastră cărțile tipărite pentru copii ar putea atinge tiraje ca acelea pe care le-au atins ele în anii din urmă. Din clasicii literaturii noastre, bunăoară, s-au publicat pagini alese în volume al căror tiraj a intrucat, în 1956, cifra de 700.000 de exemplare. „Amintirile din copilărie” ale lui Creangă, poeziile lui Eminescu și Coșbuc, schițele lui Caragiale, povestirile lui Delavrancea, ale lui Vlașcu și ale celorlalte s-au bucurat de o atenție deosebită din partea editorilor și a cititorilor. Ediții repetate și imediat epuizate au dat, în condiții grafice mereu mai bune, cele mai frumoase pagini din literatura noastră clasică.

De un mare succes s-au bucurat lucrările scriitorilor noștri contemporani. Povestirile lui Mihail Sedovianu au apărut în nenumărate ediții. Volumul „Primele școli” cuprinzând povești și povestiri pentru copii ale marilor noștri scriitori, a apărut în prima ediție în 31.000 de exemplare și s-a epuizat imediat. La fel s-au petrecut lucrurile cu volumul „Prisaca” al lui Tudor Arghezi, cu culegerile din poeziile lui Mihail Beniuc, Marcel Bredășu, Cicerone Theodorescu, Maria Banuș, cu versurile Olălii Cazimir etc.

Consfătuirea pe țară a bibliotecarilor

În zilele de 18—20 decembrie a.c. la Biblioteca centrală universitară din Capitală a avut loc Consfătuirea pe țară a bibliotecarilor din R.P.R., la care au participat reprezentanți ai tuturor categoriilor de bibliotecari.

Acad. Atanase Joja, ministrul Învățămîntului și Culturii, a vorbit despre dezvoltarea largă a rețelei de biblioteci din țara noastră, arătînd importanța și prestigiul de care se bucură marile noastre biblioteci, care pot sta alături de cele mai importante instituții similare din străinătate.

În cadrul lucrărilor pe comisiș un loc important l-a ocupat problema bibliotecilor școlare, punîndu-se accent pe rolul deosebit al cărții în munca de instruire și educare a copiilor și tineretului, pe colaborarea strînsă ce trebuie să existe între bibliotecari și cadrele didactice și pe organizarea unor forme cît mai variate de îndrumare a lecturii copiilor și de atragerea lor în bibliotecă.

Totodată a fost discutat proiectul noului regulament privind organizarea și funcționarea bibliotecilor școlare, care va contribui la îmbunătățirea activității acestora.

— Cu plăcere. Lucrările în proză și versuri răspund tocmai sarcinilor specifice a editurii, despre care am vorbit mai înainte — educarea în spirit patriotic a tineretului. Tinerii muncitori din uzine și de pe ogoare studenții activiști — iată eroii celor mai multe din romanele și nuvelele pe care le vom publica. Regret că nu putem abuză de bunăvoința dumneavoastră prezentînd lista completă a acestor titluri. Petru Dumitriu publică o serie de „Biografii contemporane”, Francisc Munteanu primul volum din romanul „Născut în Europa”, Titus Popovici va fi prezent cu romanul „Studentii” și povestirea „Lola”. Vor mai apărea volume de nuvele și schițe semnate de N. Jianu, N. Margheanu, Ștefan Luca, Camil Baciu ș. a. Toate aceste lucrări, și altele pe care nu le-am amintit, înfățișează aspecte ale vieții contemporane. Critica vechii societăți constituie obiectul unor lucrări semnate de Marin Preda — „Lumini în întuneric”, Radu Tudoran — „Flăcări”, Ed. Wittstock — „Prietenie” etc.

În domeniul poeziei semnalăm volumul „Copiii cartierului” de Cicerone Theodorescu, „Grivița Roșie” poemul lui M. Bredășu, „Surisul Hiroșimei” poemul lui E. Jebeleanu, precum și plachetele apărînd lui Aurel Rău și V. Boicuțel.

— Ce ne puteți spune despre colecția „Cele mai frumoase poezii”?

— Mă așteptam la întrebarea dumneavoastră, pentru că această colecție deși în prima ei tinerete, a și căștigat interesul tineretului și, îndrăznesc să spun, chiar al instruitului, de a-i pune la îndemînă lucrări care să-l introducă în lumea marilor valori culturale. Formulele literare ale colecțiilor în șea de gradul de receptivitate al cititorilor cărora li se adresează, folosesc formule adecvate pentru a face cît mai agreabilă lectura.

— Vă rugăm să ne prezentați câteva din lucrările în proză și în versuri care vor fi publicate în 1958.

— În ajutorul profesorilor de diferite specialități au venit deseori cărțile apărute în colecțiile „Oameni de seamă”, „Patria noastră”, „În jurul lumii”, „Biblioteca școlară”. Ce vom avea în anul viitor?

— Planul de apariție al primei colecții se anunță mai bogat decît al anului pe care-l încheiem. Vom satisface multe din cererile cadrelor didactice și ale tineretului de vîrstă școlară. Profilul colecției va fi mult mai larg. Nu vom publica numai cărți despre scriitori, ci și despre oameni de știință, luptători pe lărm social etc. Zoe Dumitrescu evocă figura lui M. Eminescu, B. Brezeanu pe a lui N. Grigorescu, Șerban Cioculescu redactează o monografie despre I. Găica, Horia Stancu scrie despre Ciprian Porumbescu, M. Botez despre Titeica, P. Tăutu despre I. Cantacuzino. Critica vechii societăți constituie obiectul unor lucrări semnate de Marin Preda — „Lumini în întuneric”, Radu Tudoran — „Flăcări”, Ed. Wittstock — „Prietenie” etc.

Raportată la distanțe — este o cifră astronomică: la număr de locuitori — poate reprezenta populația unui continent; ca cifră algebrică — rezultatul unui calcul executat de mașina electronică. Pe frontispiciul unui panou din „Expoziția cărții” reprezintă totalul cărților tipărite în patria noastră între 1949 și 1957. S-au tipărit în anii aceștia 25.701 titluri, în traja ce ating neori 50.000 de exemplare, în timp ce înainte de 23 August tirajul maxim al unei ediții nu depășea 8000 de bucăți.

416. 125. 197... Statisticianii ar putea face nenumărate calcule cu această cifră... De cite ori se poate inconjura globul pămîntesc dacă s-ar pune cărțile una lîngă alta... ce înălțime ar avea turnul ce ar rezulta dacă aceste cărți s-ar așeza una peste alta... cîți oameni au fost ocupați cu realizarea lor... și mai știm noi ce fi!

Mai glovente și mai pretioase, însă, n-l se par că ar fi alte cifre: numărul analizelelor pentru care cititul nu mai este astăzi un mister, numărul căminelor din cartierele muncitorești și din cătunele îndepărtate în care a pătruns și s-a instalat temeinic focarul de lumină — cartea, numărul celor ce frecventează bibliotecile etc.

Din cele 416.125.197 volume, numai o infimă parte se găsesc în standurile din sala Dalles; antologie mobilă, expoziția te plimbă de-a lungul

dezvoltării literaturii, artei, științei și culturii românești. Tresari odată cu Mitrea Cocor, admirî pe cel ce a fost un om între oameni, plînci alături de descult și respirî aerul mînt al Adam Jora, lupți în Bărașan odată cu V. Em. Galan, te îndignezi împreună cu Maria Banuș cînd vorbește Americii și înalți, împreună cu T. Arghezi, o cîntare omului, re- trăiești povestea lui David Cooperfield, a Eugeniei Grandet și a Anei Karenina, a lui Ulisse și a lui Petru I, călătorești cu spîrtarul Miloscu sau cu fregata Pallada și bați cu pumnul în masă odată cu Maikovski. Te încntă albumele de artă, te amuză plachetele și cărțile pentru copii, te interesează tipăriturile Academiei R.P.R., ale Editurii agrosilvice sau ale Editurii tehnice sau medicale. Ca pedagog, te oprești în fața standului Editurii didactice și pedagogice, unde sînt expuse cîteva din cele 12 milioane de manuale și cărți pedagogice tipărite anul acesta. Ele dovedesc interesul acordat de statul nostru învățămîntului, grija lui pentru ridicarea nivelului profesional al învățătorilor și profesorilor.

Părăsești expoziția cu un sentiment înălțător: conștiința pașilor uriași făcuți pentru culturalizarea maselor,

F. Z.

Standurile Editurii tineretului și ale Editurii de stat didactice și pedagogice din „Expoziția cărții”.

Ce vom citi în 1958

Cu prilejul Săptămîinii cărții am vizitat redacția Editurii tineretului și ne-am adresat tovarășilor Constantin Mălcuș, șeful redacției de literatură pentru tineret, și Ion Hobana, șeful redacției de literatură pentru copii, rugîndu-i să răspundă la cîteva întrebări privitoare la activitatea editurii în anul care vine.

La primele întrebări ne-a răspuns tov. Constantin Mălcuș.

— Care sînt ideile directorate ale planului dumneavoastră de apariție pe 1958?

— Formulînd lapidar, putem spune că întreg planul de apariție al editurii noastre e subordonat ideii educării tineretului în spirit patriotic. Lucrările cu caracter beletristic dezbăt în cea mai mare parte probleme din viața tineretului. Colecțiile „Cele mai frumoase poezii”, „Oameni de seamă”, „Patria noastră”, „În jurul lumii” au fost pomenite cu intenția clară de a instrui tineretul, de a-i pune la îndemînă lucrări care să-l introducă în lumea marilor valori culturale. Formulele literare ale colecțiilor în șea de gradul de receptivitate al cititorilor cărora li se adresează, folosesc formule adecvate pentru a face cît mai agreabilă lectura.

— Vă rugăm să ne prezentați câteva din lucrările în proză și în versuri care vor fi publicate în 1958.

— Cu plăcere. Lucrările în proză și versuri răspund tocmai sarcinilor specifice a editurii, despre care am vorbit mai înainte — educarea în spirit patriotic a tineretului. Tinerii muncitori din uzine și de pe ogoare studenții activiști — iată eroii celor mai multe din romanele și nuvelele pe care le vom publica. Regret că nu putem abuză de bunăvoința dumneavoastră prezentînd lista completă a acestor titluri. Petru Dumitriu publică o serie de „Biografii contemporane”, Francisc Munteanu primul volum din romanul „Născut în Europa”, Titus Popovici va fi prezent cu romanul „Studentii” și povestirea „Lola”. Vor mai apărea volume de nuvele și schițe semnate de N. Jianu, N. Margheanu, Ștefan Luca, Camil Baciu ș. a. Toate aceste lucrări, și altele pe care nu le-am amintit, înfățișează aspecte ale vieții contemporane. Critica vechii societăți constituie obiectul unor lucrări semnate de Marin Preda — „Lumini în întuneric”, Radu Tudoran — „Flăcări”, Ed. Wittstock — „Prietenie” etc.

Tineretul va fi ajutat să-și cunoască mai bine țara prin repertoarele din colecția „Patria noastră”. Cu D. Almaș va merge de-a lungul Bistriței, cu V. Căbulea va pătrunde în țara „Culegătorilor de aur” — Țara Moșilor, iar T. Coșbuc îl va dezvălui „poezia tineretului”.

— În jurul lumii” vom fi conduși de Zaharia Stancu (U.R.S.S., India), N. Moraru (America de Sud), S. Obrazțov (Londra), B. Polevoi (S.U.A.), iar din E. E. Kisch vom tipări o culegere antologică.

— Și „Biblioteca școlară”?

— În ajutorul elevilor din clasele mari — ne răspunde tov. Ion Hobana — editura va continua să publice cărțile reunite în această colecție. Redau planul de apariție „în extenso”: „Însemnări din călătorie” de N. Filimon, „Poezii” de D. Bolintineanu, „Poezii” de V. Alexandri, „Nuvele” de I. L. Caragiale, „Nuvele” de Al. Macedon-ski, „Nuvele” de B. Delavrancea, „România pitorească” de Al. Vlașcu, „Pagini alese” de Al. Brătutescu-Voinști, „Povestea unui contemporan” de V. Korolenko, „Picniul” de A. Daudet.

— Ce lucrări noi ne pregătește Editura tineretului în domeniul literaturii pentru copii?

— Doriința noastră este ca fiecare carte să constituie o surpriză... plăcută pentru cititori. Interpretînd însă întrebarea dumneavoastră într-un sens mai precis, voi vorbi despre cele trei colecții pe care le vom inaugura în anul viitor.

Pentru cel mai mic, redacția noastră a predat tiparului o seamă de lucrări ale clasicii române și străine, reunite în colecția „Traista cu povești”. Amintesc, printre altele: „Povestea gîștelor” de G. Coșbuc, „Cotoiul și cașul” de A. Pann, „De-a baba oarbă” de Al. Vlașcu și „Măruntica” de H. Ch. Andersen.

Școlarii din primele clase elementare vor avea, în sfîrșit, mult așteptata lor colecție de popularizare a științei (titlu provizoriu: „Să știm”), care va constitui, nădăjduim, un sprijin pretios pentru confrății noștri intru educarea școlărilor — învățătorii. În această colecție vor apărea cărți de dimensiuni și prețenții adaptate vîrstei cititorilor — deci cu un număr mai mic de pagini și mai accesibile decît cele publicate în colecția „Știin-

ța învinge”. Iată cîteva titluri: „Raza de soare” de I. Barbu, „Jocuri aritmetice” de R. Dordea, „Rică și Tică în dezarcod cu știința” de L. Petrescu, „Tainele cerului” de I. M. Ștefan.

Despre cea de-a treia colecție nu vă pot spune deocamdată decît generalități. În cadrul ei vor apărea povestiri și poeme inspirate din istoria frîmțată și glorioasă a patriei noastre, precum și din istoria universală. Țin să menționez că vom folosi într-o bună măsură operele clasice române și străine (Eminescu, Alexandri, Coșbuc, Hugo, Schiller, Pușkin etc.).

În afara acestor colecții, în anul 1958 vor vedea lumina tiparului o seamă de lucrări aparținînd scriitorilor consacrați și celor tineri. Din prima categorie citez: „Măria Sa Puiu Pădurii” de M. Sadoveanu, „Mici copii, mari bucurii” de T. Arghezi, „Fie din cartea naturii” de I. Agărbiceanu, „Neghină” de C. Petrescu, „Iepurașul de turta dulce” de V. Eftimiu, „Cîntece, fabule, povești” de O. Cazimir, „Alege-ți o meserie” de M. Bredășu, „Jurnalul lui Andrei Hudici” de F. Aderca, „Șerfi” de Ioana Postelnicu.

Dintre scriitorii aparținînd generației tinere vor fi prezenți cu diverse volume în vitrinele librărilor Costache Anton, Titel Constantin, Mărioara Cremente, Cezar Drăgoi, Gica Iuteș, Eduard Jurist, Sonia Larian, Corneliu Leu, Georgia Moraru, George Nestor, Octav Pănuș, Dimos Rendis, Mihail Stoian, Victor Vintu, Luiza Vlădescu... Vom publica volume de basme ale prozatorilor Vladimir Colin, Călin Gura, Viorica Huber, Al. Mitru, Cristiana Petrescu...

Nici sectorul de traduceri nu va fi neglijat. Amintesc doar „Cartea jungliei” de R. Kipling, „Fără familie” de H. Malot, „Spărgătorul de nuc” de E. A. Hoffmann, „Dașenka” de K. Capok, „Prutul ferec” de O. Wilde, „Cătunul din stepă” de V. Kataev, „Emil și detectivii” de E. Kästner.

Dacă la toate cele mai de sus adăugați cărțile publicate în colecția „Miorița” și în ediții bogat ilustrate, vă veți putea imagina un tablou aproape complet al roadei muncii Editurii tineretului în domeniul literaturii pentru copii. Este vorba, bineînțeles, despre roadele pe care le vom culege la sfîrșitul anului 1958.

MIRCEA IONEL

Vizitele oaspeților sovietici

Între 15 și 18 decembrie, orașul și regiunea Cluj au primit vizita delegației din Învățămîntul sovietic condusă de tovarășul A. S. Orlov, din Ministerul Învățămîntului al R.S.F.S.R., care ne vizitează țara. Însoțit de tovarășul Petru Bucșa, șeful secției de învățămînt și cultură a regiunii Cluj, și de tovarășul Fangel Geza, inspector șef adjunct, oaspeții au vizitat Institutul pedagogic din Cluj, interesîndu-se de rezultatele muncii institutului, de pregătirea profesională a viitorilor învățători și împărțînd experiența lor în acest domeniu.

Membrii delegației sovietice au vizitat de asemenea școala medie maghiară nr. 3 din Cluj, unde au avut o constituire cu cadrele didactice ale școlii, precum și școala specială pentru orbi și casa de copii din Cluj.

În regiune, oaspeții au vizitat comuna moiească Iriani, din raionul Huedin, admirînd aici noua și modernă școală de 7 ani și internatul pentru fiii moșilor.

În încheierea vizitelor în regiune, oaspeții sovietici au avut o întîlnire cu membrii comitetului executiv al statului popular al regiunii Cluj, discutînd cu aceștia probleme ale învățămîntului și culturii.

Mi-e dragă țara în care m-am născut

(Urmare din pag. 1)

În țara erau încheiate pe perioade de cîte 10—20 de ani.

După reforma învățămîntului, țara noastră s-a înființat grădinițe de copii, școli elementare, medii și pedagogice. O mare parte dintr-o educație a acestor școli urmează aștazi cursurile învățămîntului superior.

— Cădătorii care întîmplător trec prin București pe Calea Căldărașilor, va observa la nr. 16 o clădire pe frontispiciul căreia mai scrie încă „Școala și biserică Kiril și Metodiu — 1869”. Aceasta este școala la care, în anul 1875, a predat marile poezii și publicist bulgar Hristo Botev. Aci își avea el și tipografia. Și azi se mai observă în holul școlii ușa care ducea la o pivniță ce răspundea la celelalte căpătoare ale tipografiei. Pe aci se refugiau revoluționarii bulgari în momente de primărie.

Azi, în această clădire funcționează, în limba de predare bulgară, o școală modernă cu un laborator bine dotat, cu internat și cantină. Mulți dintre absolvenții acestei școli sînt astăzi învățători, studenți ai Institutelor tehnice, agronomice, pedagogice.

— Un popas în comuna Poștile de sub Munte, raionul Vișeu. O comună ca oricare așezare de munte din țara noastră, locuită însă de peste 6000 de ucraineni. Cu ani în urmă, această comună era un cub al ignoranței și al neștiinței de carte. Său nu avea școală. Tiruș s-a amenajat o sală de clasă, într-o colibă construită din birne.

În anul 1954 populația ucraineană din această așezare a mare bucurie: s-a construit aici o școală modernă, cu 7 clase. Pînă la înființarea acestei școli în comună erau trei învățători. Azi, aici sînt 36 de pedagogi.

— Ordă de clasă la o școală cu limba de predare sîrbă din regiunea Timișoara, în comuna Vârșag. Profesorul de limba română, tovarășul Peici, predă o lecție nouă „Vița de vie”. Cu acest prilej el întreprinde o minunată călătorie geografică imaginară cu elevii prin pitoreștile regiuni ale patriei noastre și le vorbește despre marile bogății ale solului și subsolului ei...

— Numai cîteva exemple. Ar putea fi nenumărate. Și toate dovedesc o credință întru un muncă pe care poporul român și a naționalităților conlocuitoare. De aci își trage seva minunată floarea a dragostei față de patria noastră; de aci — versurile lui Franz Iohannes Bulhard: „Mi-e dragă țara-n care m-am născut...”